

DAMASCIVS Sigiaus historicus Herodoti tempore ante bellum Peloponnesiacum scripsit de rebus in Graecia gestis, praeterea de parentibus & progenitoribus eorum qui ad Troiam profecti sunt, & de poetis & sophistis aliaque plura: ut autor Suidas. Damoxenus Atheniensis comicus, cuius fabulae nonnullae memorantur ab Athenaeo in Dipnoso. Damostratus philosophus scripsit de piscibus libros xx, Damophilus sophista quem nutrit Julianus consul sub M. Antonino principe, scripsit ad Lollium Maximum de uita praesorum, & quaedam alia. Suidas. Damophila Graeca mulier uxor Pamphili, socia Sapphus poetriae, poemata multa conscripsit partim amatoria, partim in Dianae laudes, ut autor Philostratus in uita Apollonij. Damon & Pythias Pythagorei discipuli inter raras amicitias computati. Cum Dionysius alterum uellet interficere, & alter pro eo se uadem daret, donec ille constitutis domi rebus rediret, isque ad diem redisset, uentiam Tyrannus tantae fidelitati non solum dedit, sed ultro rogauit uti se tertium reciperent: autores Val. de amicitia, & Cicero libro III. de officijs & v. Tusculano, Damianus Ephesius sophista nobilis, circa. M. Antonini principis tempora diuitijs ac potentia inter suos praeditus. Viros doctos liberalitate prosecutus est. Eloquentiae quoque genus secundum naturam imitatus. Philostratus in sophistis. Daphne filia Tyresiae uatis quae Thebis caepis missa est Delphos ut uaticinium disceret: Itaque edidit uarij generis responsa. Cuius ex uersibus Homerum ferunt multa mutuatum fuisse. Sibyllaque cognominata, quod idem deo plena. Haec Diodorus libro v. Alteram Daphnen ponunt poetae Penei fluminis filiam: Phoebo adamatam. ac in laurum commutatam. Daphne etiam ciuitas Syriae maximae amoenitatis. Danae Acrisij regis Argiuorum filia, quam dicunt Iouem in auri guttam conuersum compressisse, indeque Perseum genitum. Daphnis pastor carmen bucolicum inuenit, in Sicilia bouum armenta multa possedit, postremo captus luminibus, quod ebrius cum alia foemina congressus esset, ut praedictum ei fuerat a nymphea: ut ait Suidas: a Poetis autem purer formosissimus, & Mercurij filius describitur. Danielis & Susannae historia apud Hebraeos, & Lxx. non habetur: e Theodotionis translatione legitur in ecclesia: hic solus Danieli prophetam nominat. Hieronymus. Dares Phrygius historicus scripsit bellum Troianum Graece, in quo ipse militauit, ut ait Isidorus, primus fere historicorum: qui tandem capto Ilio cum Antenoris factione remansit, ut scribit Cor. Nepos. Qui opus eius in sex libros e Graeco conuertit, dicauitque Crispo Sallustio. P. Decius bello Samnitico sub Valerio & Corne. Cosso Tribunus militum, exercitu angustijs Gauri montis insidijs hostium clauso, accepto quod postulauerat praesidio, in superiorem locum transijt, hostes terruit: ipse in tempesta nocte per medias custodias somno oppressas incolumis euasit, ob id ab exercitu ciuica corona de quercu, quae dabatur qui obsidione ciues liberasset, donatus est. Idem Cos. bello Latino, collega Manlio Torquato positus apud Vesperim fluuium castris cum utriusque Consuli obuenuisset, eos uictores futuros quorum dux in praelio cecidisset, inclinante parte Romanorum, sese hostibus obijciens, uictoriam suis reliquit. P. Decius huius filius Cos. de Samnitibus triumphauit. Iterum & tertio consul multa domi militiaeque gessit. Quarto Consulatū cum Fabio Max. collega, cum Galli, Samnites, Umbri, Tusci contra Romanos conspirassent, ibi exercitu in aciem ducto & cornu inclinante exemplum patris imitatus, aduocato M. Lilio Pontifice hastae insistens, & solennia uerba respondens, se & hostes dijs manibus deuouit: impetu in hostes facto uictoriam & ipse suis reliquit: Corpus a collega laudatum magnifice sepultum est. Caecilius. Demades Orator Atheniensis plurimum potentia & opibus ualuit, quod nihil praeter Macedonum & Antipatri gratiam in reipub. quaereret, quo tempore Demosthenes Hyperidesque capitis metu urbe cesserunt. Erat enim Demades pauloante & senatu & omni munere reiectus, quia pecuniam qua illum Athenienses multauerant, (septies enim falsi damnatus fuerat) nondum exoluerat ob inopiam. Nam ingentes diuitias per luxum ac libidinem perdidit. Cumque esset aetate confectus & luxu simul & auaritia perditus, in eum solebat Antipater cauillari, nihil ei sicuti & caesis uictimis praeter uentrem & linguam superesse. Nactus igitur Antipatri amicitiam omnem ue-

Damascius

Damoxenus

Damostratus

philosophus

Damophilus

Damophila

Damon &

Pythias

Damianus

sophista

Daphne Ty-

resiae filia

Daphne phoe-

bi

Daphne urbs

Danae

Daphnis

Danielis liber

Dares phry-

gius

P. Decius

Pater

P. Decius filius

Demades

orator

- teris licentiæ libidinem renouauit, missusq; ad eum de auferendo Athenis præsidio legatus cum Demea filio in Macedoniam uenit, inciditq; in tempus quo fatali ægritudine Antipater tenebatur. Interea literæ inuentæ deprehensæ fuerant, quibus Demades Perdicam ad capiendam Macedoniam, seruandam autem Græciam hortabatur, pendentem à putrido & uetusto filo, quod de Antipatro intelligebat. Ob quã rem Casander cuius erant primæ partes apud Antipatrum, irritatus, filium Demeam ante ora patris, deinde ipsum Demadem trucidauit: sicq; quibus ille turpiter adsentabatur, ab eisdem iusto iudicio est adfectus: hæc ex Plutarcho. Cicero hūc nihil omnino scripsisse dicit. Demetrius Antigoni Macedoniae regis filius, cognomento Poliorcetes, id est, expugnator, quod inter aliam machinam bellicam ferret secum in expeditionibus, quæ urbes expugnaret appellatam *πολιόρκη* *πλω*. Hic post Alexandrum præter alios Macedonas nomine ac uirtute clarus, transmissio Euphrate, Babyloniam occupauit. Athenas Casandri Ptolemæiq; imperio liberauit. Cyprum expugnato Ptolemæo bello nauali recepit. Bœotios in deditioem accepit. Pyrrhū ab oppugnatione Thessaliæ repressit: postremo cum bellum aduersus Antiochum suscepisset, infeliciter pugnans in eius uenit potestatem: Cheronesi q; ab eo custodię traditus est, permisso tamen ei regio sumptu, molliq; uictu, uenationibus omnibusq; uoluptatibus: quibus ille usus, minimum de salute anxius, in morbum ob incontinentiam incidit, ex quo perijt. Remissum corpus filio in urbe Demetriade honorifice sepultum fuit. Moribus haud absimilis M. Antonio uidebatur. Quare illi à Plutarcho opponitur in parallelis. Nam mollis in ocio præter omnis mortales, idem laboriosissimus in negotio, uti & ille traditur fuisse, ex magnaq; fortuna infaustum exitum sortitus. Præterea animo insolens atq; superbus, legatos Athenienses qui honore apud eum cæteros anteibant, duos annos frustra terendo tempus, eius uestigia secutos, rebus tandem infectis domū remisit. Petitiones quondam ac libellos multos à Macedonibus ei porrectos, ad pontem Axij fluminis prætereundo proiecit. Hic ob magnitudinem rerum gestarum primus una cum patre Antigono Rex appellatus, cum post Alexandrum in Macedonia ad eam diem nulli contigisset: ex Plutarcho. Demetrius Phalereus auditor Theophrasti præfuit Atheniensibus annos x. æreisq; statuis plurimis ab eis honoratus. Mortuo Casandro rege Macedoniae, cuius amicitia ac fauore eam potentiam adsecutus fuerat, ob inuidiam accusatus, absensq; condemnatus, statuis in super eius c c c. disiectis atq; conflatis, ad Ptolemæum Soterem se contulit. Ibiq; ab eo bibliothecæ regiæ præpositus excessit ex morso aspidis in manu, sepultus in Busyride regione prope Diospolim. Hæc Diogenes: ubi & x x. alios huius nominis claros uiros fuisse commemorat: de quibus tamen nihil ad nos peruenit. Cicero in ora. de Phalereo hæc refert. Phalereus successit, eruditissimus quidem horū omniū, sed non tam armis institutus quam palæstra. Itaq; delectabat magis Athenienses quam inflammabat: processerat em̄ in solem & puluerem, nō ut ex militari tabernaculo, sed ut Theophrasti doctissimi hominis umbraculis. Hic primus inflexit orationem, & eam mollem teneramq; reddidit, & suauis maluit uideri quam grauis: & quæ sequuntur. In eandem ferè sententiam Quintilianus nonnulla. Huius hodie nihil extat præter paruum de elocutione tractatum. Demetrius cognomento Ixion Adramitenus docuit Pergami, discipulus Aristarchi, scripsit in grammatica quadã à Suida commemorata. Hunc ego Demetriū putauerim esse, quem Strabo genere Sceptū dicit, & eiusdem Aristarchi tempore, enarrationemq; in Homerū ut etiam dicit Suidas scripsisse. T. Demetrius Pompeij libertus tantæ existimationis, ut expectatus sit quondã Antiochiæ: oppidani tunc forte Catoni eo uenienti occurrentes ab eo petierunt, ubi nam Demetrium reliquisset: ille uero indignatus, quod sui gratia egressam turbam putabat. Plu. in Pompeio. Demetrius Cydonius Thessaloniceñ, uir doctus æque ac sanctus, Græca Latinaq; facundia præditus, patria decedens Mediolanū uenit, ubi literis latinis pariter & Theologiae operam dedit. Thomæ Aquinatis libros in græcum uertit sermonē, qui hodie in bibliotheca Vaticana cernunt. Scripsit & cōtra Eunomiū de diuinitate filij, postremo reuertens in Creta subsistit, ubi erogatis in pauperes bonis, in quodam ibi cœnobio per sancte, citra tamen professionē uixit, pariterq; defunctus est, annis abhinc fere c c. Democrates Architectus Architectus Alexandri qui Alexandria metatus est. In qua urbe huiusmodi de eo inscriptio legitur. *Δημοκράτης πρίκλητος ἀρχιτεκτων μετέβησε μετὰ ἀλεξάνδρου μακεδόνος*. Ex quo apparet corrupte à quibusdã scribi Dinocrates. Democrates palæstrita factio in stadio circulo consi-

consistens à nullo dimoueri poterat. Aelianus de ua. histo. Democritus Abderites, ut autor *Democritus*
 est Diogenes, Pythagoræ imitator, nō tamē auditor, cum duos haberet fratres maiores na *Abderites*
 tu, ab eis discedens, partem suam accepit, quā in pecuniam redactam breui tempore pere/
 grimando absumpsit. Nam prius ad Aegypti sacerdotes cōtendit ab illis geometriam acce/
 pturus. Inde rubro mari emenso ad Chaldaeos & (ut quidam uolunt) ad Gymnosophistas
 in Indiam penetrauit. Postremo Athenas redijt ad Socratem, ubi se gloriatur ignotum om/
 nibus fuisse. Veni inquit Athenas, & nemo me nouit. Quod dictum Cicero refert, ut sapi/
 entis uiri & gloriam spernentis. Hic principia rerum ex atomis cōstare dicebat, infinitosq;
 esse mundos generationi & corruptioni obnoxios. Reliquit opera cōplura quæ nō extant.
 Cōtempтор rerum humanarū fuit, quas ridere semper solebat. Quamobrē ad eum in sub/
 urbano Abderitano agentem, ciues eius Hippocratem misere curatū, putantes insanum.
 At ille colloquio cum eo habito, retulit Democritū nō insanire, sed magnopere sapere: scri/
 psitq; sermones eos in quadā epistola, quæ adhuc extat in bibliotheca Vaticana. Demona *Demona*
 x Hadriani tempore summus philosophus, nō ut pleriq;, solitudinē sectabatur, sed nihil poti/
 us habuit aut putauit inter mortales amicitia, atq; mutua charitate, omnemq; sibi hominē
 familiarē existimando. Viros fortunatos saepe admonebat quā cito desituri essent. Mife/
 ros & in calamitate positos ridebat, tanquam nescientes quod breui tempore malorū obli/
 uione ac libertate perpetua per mortem adficerentur. Ad sacra Eleusina, mysteriaq; nunq;
 adcessit. Quare à populo exagitatus, ut religionis cōtempтор, rem in cōcione excusauit, q;
 iure ea sacra cōtempnere, quæ secreta sunt, utpote suspecta: omnino autē ea manifestari oport/
 tere, ut si bona essent, alios inducerent, si mala, ut cauerent. Erat insuper uita cōtinens, & ue/
 ritatis amicus. Cumq; ætati nihil uiativi cōparasset, domum cuiusq; quā uidisset apertam
 ingressus, uescebatur, ibiq; nocte quiescebat, dominis tali hospite se felices putantibus. De/
 cessit ferē centenarius, funeratus publice magna ciuium frequentia: ex Luciano. Demara *Demarathus*
 thus Lacedæmonius dux, cum exularet apud Athenienses, belliq; contra patriam cerneret *dux*
 apparatus, magis inimicæ debere patriæ existimans, clam Lacedæmonios certiores fecit.
 Demarathus Corinthius profugus in Hetruria apud Tarquinius oppidum confedit, pater *Demarathus*
 Tarquinij Prisci: primū in Italiam, ut ait Plinius, fictores adduxit, unde plastice introducta *Corinthius*
 est: uide de hoc in Tarquinij. Deiotarus Rex Galatiæ à senatu iuuante Pompeio factus, in *Deiotar⁹ rex*
 bello ciuili eius postea partes secutus, post pugnam Pharsalicam se domum cōtulit. Dein/
 de ad Cæsaris elementiam cōfugiens, bella gerenti subsidia ministrauit. Quare ab ipso rex
 dimissus, uerum parte regni tantū mulctatus fuit. Is postea per Philippum medicum & ser/
 uum suum quem Romam cum suis legatis miserat, accusatus est apud Cæsarem, quod ei
 apud regem diuertenti in Asia insidias paruisset, quas ipse Cæsar fortunæ beneficio eua/
 sit. Cicero eum defendit luculenta oratione, dicens inter alia Philippum à nepote Deiotari
 adolescente aui inimicissimo corruptū, in hanc perfidiam & calumniam uenisse: autor Pe/
 dianus. Strabo hunc Castoris dicit filium fuisse, cognominatumq; Philadelphum. Deiota *Deiotarus*
 rus Adramytenus ludi magister apud Gargara Troadis, in quem Arati epigramma. Διάζω *grammat.*
 ἢ μῆτις ἢ τὸ πῶς ἔκαστος καὶ θῆται Παισι γαργαρέωμ βῆτα καὶ ἄλφα λέγωμ. Stephanus. Deiphob. Priami *Deiphobus*
 filius. Virg. Deiphobe armipotens genus alto à sanguine Troiæ. Cū pleriq; mendose De/
 phoebe legant. Sic enim apud Homerum δειφობῶν pronuntiandumq; penultima correpta.
 Hic in Ilij ruina ex uulnere truncas habuit inhonesto uulnere nares. Demarchus Parrhasius *Demarchus*
 genere, olympionica, in lupū cōuersus: Decimo post anno restitutus est homo. Epigram/
 ma ei⁹ in Olympiā tradit Pausanias. τὸς Δηνντὶς Δήμαρχος τὸν δ' ἀνέθηκε εἰκόν' ἀπ' ἀρκάδ' ἴκ' παρ
 ἑστῆσ' ἤμαρ. Plinius hunc Dementum nō Demarchū uocat lib. v III. cap. XXII, nisi m en
 da sit. Dementum inquit, in sacrificio, quod Arcades Ioui Lycæo humana etiam tum ho/
 stia faciebant, immolati pueri exta degustasse, & in lupū se cōuertisse, eum deniq; decimo *Dexter*
 anno restitutum, athleticè restituisse in pugilatu, ac uictorē ex Olympiā reuersum. Dexter
 Paciani Præsulis filius, uir clarus simul & Christi fidei deditus, fertur omnimodam historiā *Democides*
 edidisse, patria Barcinonensis, præfectus prætorij Theodosij principis. Cui Hieronymus q *Demolchus*
 hæc testatur, librū de uiris illustribus dicauit. Democides medicus, qui Polycratem Samio
 rum tyrannum curauit talentis duobus, scripsitq; librum de medicina. Suidas. Demolchus
 Syraculanus Comicus olymp. L X X III. filius Epicarmi medici, docuit fabulas X IIII *Demochares*
 lingua dorica. Demochares nepos Demosthenis orator, cum inter alios Atheniensium lex *gatos*

- gatos ad Philippū Macedonem uenisset, absolutis mandatīs petenti regi quid gratū Atheniensibus facere posset respondit, Suspende te. Indignantibus ob eam rem cæteris, Rex dimisit incolumē, uos inquiens cæteri socij renunciate Atheniensib. quos censeant superiores, qui talia dicant, an qui audiunt patienter. Hæc Seneca lib. III. de Ira. Hic etiam historiam earū rerum quæ erant gestæ sua ætate Athenis, nō tam historico quàm oratorio genere perscripsit. Cicero in Bruto. Dexippus Herennius appellatus orator Atheniensis sub Valeriano usq; ad Aurelianū. Fuit & alius Cous medicus, discipul⁹ Hippocratis, scripsit de Medicina librū unum, & de prognosticis: Suidas. Diagoras Milesius philosophus & poëta Melicus post Pindarū & Bacchilidē, quē Democritus ob physionomiam cum esset feruus emic mille Drachmis ut disciplinis erudiret, emicuit olymp. L X X X V III. uocatus est Atheos, quod nullos putaret esse deos. Mysteriorū adeo cōtempserat, ut etiam ea sectantes auerteret. Quare ab Atheniensib. pulsus est, qui talentū polliciti sunt interficientibus eū. Suidas. Diagoras Rhodius cum se uictorem duosq; olympionicas filios uidisset, Nunc ait tibi Diagora moriendū, ne amplius olympiā ascendas, quod sanè præ gaudio accidit: autores Pli. Gelilius. Diadumenus formosus omnis adolescēs appellari poterat, id est, Diadematus & uittatus. Nam in Elide formæ certamen haberi solitū Dionysius & Theophrastus scribunt, uinctentem quoq; armis donari, ac uittatum ab amicis ad templū deduci, coronariq; myrto, arma ipsa Mineruæ cōsecrari. Reperta Romæ haud diu inscriptio huiuscemodi: Diadumenus Lurnesianus, Præguftator Augusti uotum Syluano soluit merito. T. F. Diadumenus fortissimus Macrini filius inter Imperatores. Dicæarchus Siculus è Messana Aristoclis auditor, philosoph. orator, & Geometra, scripsit de rep. Spartiatarū, quem librū quotannis legere in loco publico cautū est, iuuenesq; auditum cōuenire. Fuit item alter Lacedæmonius grammaticus Aristarchi auditor, Suidas. Dicæogenes poëta scripsit Tragicædiæ & Dithyrambos. Idē. Dias Sophista Ephesius Philippi Macedonis tempore ponitur à Philostrato. Didymos quinq; Suidas fuisse cōmemorat. Tres tantū Alexandrinos, omnes autē grammaticos. Primus tempore Augusti. Cicrone & Antonio Coss. natus, Alexandrinus genere, qui Romæ profitebatur cognomine Calchenterus ob patientiā in libris quos supra tria millia & quingentos dicitur scripsisse. Huius meminit Rufinus in eplā cōtra Hieronymū. Reliqui itē Romæ posteris temporibus docuere. Didymus Alexandrinus Præsul Cæsariensis captus oculis à puero, & ob id elementorū quoq; ignarus, adeo omnib⁹ admirationi fuit, ut dialecticā quoq; & geometriam, quæ uel maxime uisu indigent, perfecte didicerit. Is plura opera nobilia scripsit, Cōmentarios in psal. de S. Sancto librū unum, quē Hieronymus in latinū uertit. Et alia cōplura in omnes sacros libros quæ cōmemorant ab Hieronymo, qui suo tempore fuisse testatur & ætatis annū L X X X III. excessisse. Alibi se eum audiuisse dicit. Alibi itē pro hæretico taxat his uerbis. In Didymo memoriā prædicamus, & super trinitate fidei puritatē, sed in cæteris q̄ male ingenio credidit nos ab eo retrahimur. Rufinus uero in XI. historiæ sic ait. Inflammatus desiderio literarū Didymus nō desperauit ad fiduis precibus apud deū qd' natura cōsequi nō erat. Miscebat precib⁹ studia, ac labores cōtinuos nō ad legendū, sed audiendū, in silentio uero ea meditandi q̄ audiuerat: ita ut q̄ alijs dat assidua lectio, illi mētis assidua cogitatio suppeditaret. Itaq; breuī doctōr ecclesiasticæ Alexandrinæ scholæ successit, collaudante Athanasio eius urbis præfule. Nos em̄ q̄ aliqua ex parte eius fuimus auditores, & ea q̄ à nōnullis dicente eo descripta sunt legimus, longe maiorē gratiā & diuinā quasi ac supra humanā uocē sonantē in ipsi⁹ magis sermonib. q̄ ex ipsius ore enunciabantur agnouimus. Dibutades Sicyonius primus figulus Corinthi filiarū opera inuenit similitudines ex Creta fingere, quā plasticē uocāt: q̄ capta amore iuuenis, illo abeunte peregre, umbrā ex facie eius ad lucernā in pariete lineis circūscripsit, quibus pater eius impressa argilla typū fecit, primusq; personas tegularū extremis imbricibus imposuit. q̄ inter initia Protropa uocauit. Deinde Ectropa fecit. Pli. Dinocrates Messenius in patria potens, in cōuiuio temulentus muliebri saltauerat habitu. postero die à T. Qu. Flamini Procos. subsidiū rogabat, q̄ ab Achæorū imperio ad defectionē sollicitare Messanā uersaret in animo. Tunc Flaminius: De his uiderimus. Te autē miror cū res huiusmodi moliri auderes, in uino saltare & canere posse, Hic rebellauit tamen cum ciuitate. Philopomenē Achæorū ducem in prælio cepit, ac ueneno in custodia necauit. Victus tandem ab exercitu Achæorū urbemq; amissa, ne ueniret in manus inimicorum, sibi mortem consciiuit, Plutarchus in Plilopœ

Philopœmene, Dimophilus & Gorgasus Plasticae artis insignes. Plin. Dion Syracusanus. *Dimophilus & Gorgasus Dion Syracusanus*
 apud suos ciues potentia & facultatibus præditus. Platonem primo Syracusis audiuit, donec ille teneret moram apud Dionysium, apud quem ipse quoque in honore fuit. Sed postea quod esset ei propinquus & familiaris, sæpeque propterea ad liberandas Syracusas cum per se & Platonem hortaretur, in suspicionem Tyranno uenit. Quare in exilium actus, suis prouentibus dimissis Athenas uenit, quo tempore & Platoni præfecto ludorum impensam de suo suppeditauit. Cæterum inductus uti creditur Platonis persuasione, ad liberandas animum Syracusas adiecit, simulque Speusippo uiro fortissimo & amicissimo iuuantem, habita Zacynthi concione ad milites, factoque Apollini sacrificio contra Dionysium mouet: in quo bello fretus etiam auxilio & conspiratione ciuium urbe potitus, tyrannum coegit in arcem sese recipere, donec deditio clam hosti facta ex fœdere Corinthum in exilium missus est. Dion itaque uictoria plene potitus paulo post à Calippo Atheniensi eius familiari unâ cum paucis coniuratis interficitur. Quod Syracusani adeo ægre tulisse feruntur, ut in eius ultionem quando eum in potestatem habere non potuerint, filias interfecerint. ex Plutarcho. Dion Cassius, cognomento Cocceius, patria Nicæus, historicus sub Alexandro Mammeæ scripsit Romanam historiam libris LXXX. Præterea gesta Traiani principis, uitam Arriani philosophi. autor Suidas. Historiam hanc hodie haud integram habemus. Superest & epitome ab alijs facta, quorundam Imperatorum ab eo descriptorum. Item de principe libros III. insuper quidam in moralibus tractatus admodum parui. Dion Prusæus sophista & philosophus, quem Chrysofostomum appellabant, proce-
Dion histori.
Dion sophista
 debat in publicum amictus pelle leonis, corpore gracili. Apud Traianum plerumque uixit, cuius maxime familiaris fuit, eodemque curru dignatus. Scripsit pro Homero contra Platonem libros IIII. De uirtutibus Alexandri Magni X. præterea an mundus esset mortalis, & laudem Herculis. hæc Suidas. De eodem Philostratus in sophistis pluribus uerbis refert in hanc sententiã. Fuit æqualis Apollonij Tyanei & Euphratis Tyrii philosophorum, fugiens Domitiani tempora quando philosophia exulabat, ad Germanos & Getas se sponte contulit ignotus, ubi tunc Traianus nondum Imperator res gerebat: quo tempore indigna quoque multa uictus gratia factitabat, opus in agro faciendo, plantando, studia neutique intermittendo, lectitabat sæpe quos secum extulerat libellos, Platonis Phædonem & Demosthenis orationem de legatione. Solebat & sæpe in castra uenire. Cumque Domitiano interfecto animaduertisset tumultuantes milites & ad res nouas erectos, extemplo nudus ut erat cucurrit, & ex altissima ara concionatus, illud Homericum præfatus est. At nudus tacite prodit consultus Vlysses. Sequitur Dionem summum philosophum esse manifestauit, persuasitque uti meliora sentirerent, neque à Romano ullo modo discederent imperio. Reductus à Traiano deinde fuit in urbem, in eodem inuectus curru. Scripsit res Geticas atque id bellum omne.
 DIOGENES Sinopeus, ut est autor Suidas, Pythiam consuluit, quonam modo posset excellere: respondit, si nummos adulteraret. Quo ille factus patria expulsus Athenas uenit, Anisthenemque philosophum audiuit, sectam instituit Cynicam. Iam senex à Scyralo pirata captus, uenundatusque Xeniadis Corinthio fuit, à quo, ut ait Macrobius, interrogatus, quid artis nouisset, scio, inquit, liberis hominibus imperare: tunc eum manumisit, eiusque liberos suos ad erudiendum tradidit, apud quem Diogenes uiuere maluit dum posset ab amicis redimi. Excessit è morsu canis eodem die quo Alexander Babylone. Laertius uero de hoc tradit, quod pallium duplex primus in ulu habuit ob necessarium usum, ut illo cubitans sese obuolueret: Peramque in qua cibos ferret, ac baculum ad iter faciendum. Dolium pro domo habuit, ad æstus ac frigora uersatile. Liberales artes suis sectatoribus abstulit, ne intelligentes aliena dogmata peruerterentur. Contemptum mundi ac patientiam præcepit, par stercis, nisi coirent publice cum uxoribus, dicentibus quæ honesta sunt lege, ea publice fieri debere. Diogenes Babylonius multo post Sinopensem præceptor antipatris de quo Cicero de Officijs multa. Diogenes Laertius historicus scripsit de uita & moribus philosophorum, conuersus ab Ambrosio Monacho. Scripsit & librum epigrammatum in scriptores uirosque præstantes, ut ipse planè testatur in Solone. Diogenes Atheniensis, & Caratides, Pantheon Agrippæ decorauerunt. *DIOGNETI* plures. Ille prius qui scriptor fuit itinerum Alexandri, quem Plinius libro V. se sequi testatur. Alter Clitoma-
Diogenes Cynicus
Diogenes Babylonius Laertius
Diogneti tres
 chi pater, illius Poeni qui successit Carneadi. Fuit alius pictor ætate Iulij Cæsaris, cuius
 F 4 meminît

- Diodorus Chronus* meminît Capitôlinus. **DIODORVS** Chronus dialecticus ex Iasso Asiæ ciuitate fuit, ut Strabo est autor, Platonis tēpore: Euclidemq; audiuit, dictus Chronus ab Apollonio Chrono eius præceptore, cuius ut famâ obscurauit, ita & cognomen usurpauit. Dialecticus etiâ appellatus, quod, ut ait Diogenes, primus inuolutū & corneum disserēdi genus inuenerit. Hic apud Ptolemæum Soterem commorans, cum olim inter epulas à Stilpone sermones quosdam dialecticos propositos extemplo nequiuisset exoluere, à rege propterea increpitus, & in iurgio Chronus appellatus, conuiuū deseruit, ac edito per ocium super ea propositione libro, ex animi mœrere extinctus est. Diogenes. Diodorus Comicus poeta, eius nonnullas fabulas cōmemorat Athenæus. Diodorus, Stoicus uixit, mortuus est apud Ciceronē, quem in dialectica exercuit, ut est autor in Bruto. Diodorus Valerius philosophus, Alexādrinus, filius Pollionis philosophi illius qui fecit dictionarium Atticum, floruit Hadriani tēporibus. Suidas. Diodoros præterea duos è Lydia Tyberij tempore Strabo commemorat, ambos oratores. Diodorus Siculus scripsit historiā quam bibliothecā inscripsit, continet autē res & Romanas & uarias in libris XL. ut Suidas testatur, qui dicit eum floruisse sub Augusto & supra. Quod & ipse quoq; libro VI. testatur. Iulius Cæs. inquit, diebus nostris Rhenum pōtib; miro modo iunxit. Primi sex libri antiquorum gesta quæ fabulosa appellant, ante bellum Troianum cōtinent. In horum primis tribus barbarorum, in reliquis antiquæ res Græcorū narrantur. In undecim deinde cōferuntur quæ de bello Troiano usq; ad Alexandri Macedonis mortē gesta sunt. In reliquis XXXIII. cōtinentur quæ deinceps usq; ad bellum Gallicum, quod Romani duce Iulio Cæsare gesserunt, qui annos in summa complectuntur. M. CXXXVIII. Huius historiæ tātum VI. libri ad nostram ætatem peruenere. Diodorus Tarsensis præsul, dum Antiochiæ presbyter esset magis clauit, extant eius in Apostolum Commentarij, & alia, ut autor Hieronymus. Theodorus uero in historia tripertita dicit hunc Iuliani & Valentis usq; temporibus fuisse, scripsisseq; quanta nemo alius suo tempore, inter quæ sunt Chronica, emendans errores Eusebij Pamphili. Contra Aristotelem de Corpore cœlesti, & quod calidus Sol. De prouidentia contra Platonem. Quomodo uelle & non uelle in deo, cum sit sempiternus. Dioxippus nobilis athleta, Cuius meminît Plinius. Alius poeta Comicus, cuius fabulas commemorat Suidas. Alius miles Alexandri Magni, mira fortitudine, prouocatus à Corrago milite item Macedone, claua eum cecidit. autor Aelianus. Dioscorius Miræus grammaticus præsul, eius prætorij Leonis Imperatoris ac præceptor filiorum eius. Suidas. Diomedes rex Aetoliæ, Tydei & Deiphiles filius, unus è ducibus Græcorum, ab Homero tertius uirtute post Achillem & Aiace[m] ponitur, qui confecto bello ob adulterium coniugis in Apuliam se contulit, Adria, Argyripa, alijsq; multis in Italia conditis ciuitatibus. Insulæq; duæ Diomedæ, ubi eius focj in aues conuersi. quam ipse Diomedes historiam in XI. Virgilij libro narrat, cum oratoribus contra Aeneam denegat auxilia. Interfecit autem ex Troianis, Xātippum, Mnestheum, Epistronium, Orcomeneum. Diomedes Thraciæ rex, qui equos humana carne pascebat, expugnatus tandē ab Hercule. Ouidius: Demum Thracis equos humano sanguine pastos, Plenaq; corporibus laceris præsepia uidi. Visaq; deuoui, donumq; ipsosq; peremi. Diomedes grāmaticus cuius extat opusculum in arte grammatica. Diogenianus ex Heraclea grāmaticus sub Hadriano principe scripsit Dictionarium per ordinem literarum, multaq; alia in arte grammatica. Suidas. Diocles Atheniensis Comicus poeta antiquus, fabulas eius nonnullas commemorat Athenæus. Diocles medicus Caristius: Darei Histaspis tempore, reliquit & ipse Commentarios. Dioscorides Anazarbeus medicus, M. Antonij & Cleopatras familiaris, scripsit libros XXXIII. *απλῶν φαρμάκων*, id est, de simplicibus quæ ad medicinam pertinerent. Suidas. Diopæus & Scybis Cretenses priusquam Cyrus in Persis regnaret, hoc est Olympiade circiter LII. Sicyonem se contulere, quæ diu fuit officinarum omnis generis metallorum patria. Sculpendo marmoris primi claruerunt. Plin. **DIONYSIOS** Siciliæ Tyrannos patrem & filium Trogus libro XXXI. describit, ac prius patrem in hanc sententiam. Dionysius è Sicilia Carthaginensibus pulsus, occupatoq; totius insulæ imperio, grauem hostem ocium regno suo periculosamq; desidiam tanti exercitus ratus, copias in Italiam traiecit, ut & militum uires continuo labore acuerentur, & regni fines prorogarentur. Prima illi militia aduersus Græcos qui proxima Italiæ littora tenebant fuit, quibus deuictis finitimos

finitimos quosque aggreditur, omnesque Græci nominis Italiam possidentes hostes sibi destinat, quæ gentes non partem sed uniuersam ferè Italiam ea tempestate occupauerant. Itaque Dionysius Locros prius expugnat, deinde Crotoniatis aggreditur qui Locris auxilium tulerant. In quo bello occupatum legatio Gallorum Senonum, qui Romam incenderant adiit, societatem cum eo petens: quam Dionysius libèter iniuit, fortiusque propterea contra inimicos ingruerat. Verum ab incepta oppugnatione ob aduentum Carthaginensium in Siciliam reuocatur. Nam illi redintegrato exercitu bellum quod diu intermiserant, auctis uiribus duce Hannone repetebant. Dionysius autem quem paulo ante non Sicilia, non Italia capiebat, ad siduis belli certaminibus à Carthaginensibus demum uictus insidijs suorū interficitur. Dionysius filius natu maior inter fratres patri militum fauore succedit, qui initio tyrannidis populum sibi liberalitate concilians, tria millia nexorum ex carcere dimittit. Tributa insuper populo per triennium remittit, sublatisque fratribus ac propinquis quos metuebat, paulatim in cæteros grassatur. Itaque ob crudelitatem inuisus Syraculanis bello expugnari coeptus in arcem se recepit. Legatos etiam Syracusanos de pace ab eo prius petitos contra ius gentium retinuit. Tandem uipullus ex arce profugit clam in Italiam, Locros concessit qui sub eius erant potestate. A Locrensis uero ignaris quæ exul exceptus, solitam in eos quoque exercuit sæuitiam, sex annis rapinis, stuprisque omnia complendo. Deinde Locrensis conspiratione ciuitate eiectus in Siciliam rediit: ibi Syracusas securis omnibus post longum pacis interuallum per proditionem recepit. Cumque grauior rursus esset, iterata conspiratione duce Dione Syracusano, cuius supra meminimus, cum Corinthiorum auxilio obsideretur: tunc deposito imperio arcem Syracusanis tradidit, receptoque priuato instrumento Corinthum in exilium proficiscitur. Ibi humilima quæque tutissima existimans in sordidissimum uitæ genus descendit: in publico uagari, potare, in ganeis & popinis uersari, pannosus & squalidus incedere uisus est, postremo ludi magistrum agens pueros in triuio docebat: hæc omnia ut contemnendus magis quam metuendus uideretur. Hæc Trogius. Hunc & Tragicum poetam fuisse cum Cicero tum alij tradunt. Valerius eius rapinas enarrat: aureas pateras è manibus diuorum simulacrorum rapiebat, dicentans bona à dijs porrigentibus accipienda: Ob suspicionem filias tonstrices habuit. Anicula inuenta quæ pro eo deos precabatur, causam interrogata respondit: cum plures uidisset in ea ciuitate tyrannos continua successione deteriores, ipsum præstare incolumem esse, ne & item deterior ei succedat. Dionysius Dialecticus è Bithynia commemoratur Straboni lib. xi. Dionysius Corinthius, ut Suidas scribit, ut alij, Afer ex Byzanthe ciuitate temporibus Augusti scripsit Geographiam uersibus hexametris conuersam à Prisciano. Itemque de lapidibus & auibus, de Bacchis. quæ omnia deperdita præter Geographiam. Dionysius Alexandrinus grammaticus peruenit ad Traiani tempora. Cuius bibliothecæ & epistolis præfuit, præceptorem habuit Chæremone philosophum. Cui scholæ Alexandrinæ olim successit, autor Suidas. Dionysius Milesius historicus, scripsit res Persicas & quæ post Dareum secuta sunt, aliaque à Suida commemorata. Philostratus hunc pluribus uerbis inter sophistas scribit, eum dicit Hadriano principi ob ingenium acceptum fuisse, à quo Satrapa factus adscriptusque inter equites inter eos qui in musæo epulantur. Etenim Musæum, ut alibi diximus, Aegyptia mensa est continens uiros in toto orbe doctrina claros. Dionysius Halicarnasensis Augusti tempore Romanam scripsit historiam, ut Suidas testatur. scripsit etiam de Characteribus antiquorum oratorum. Præterea de compositione orationis & elocutione, quomodo fiant Epithalamia, Epitaphia, Panegyrica. quæ Theodorus Gaza in Latinum conuertit. Ipse uero Dionysius de se scribit libro i. Ego in Italiam traiciens post bellum Cæsaris Augusti Olympiad. c l x x x v i i . annos x x . Romæ usque ad hoc tempus commoratus sum, sermonemque uernaculum Romanum edidici. Cumque ad historiam spectarem, nihil in hoc spatio potius habui quam quæ facerent ad hanc rem, alia ex doctrina hominum cum quibus conuersabar accipere, alia uero ex autoribus receptis mutuari: Catone, Valerio Antiato, Fabio, Actijs, Gellijs, Calpurnijs, cæterisque. Dionysius Heracleonis filius Tyrannus apud Heracleam & Antiocheam regnauit, ut autor Strabo in xvi. Ad nostros nunc ueniam. Dionysius Ariopagita præsul Atheniensis, discipulus Pauli, ut scribitur in actibus apostolorum, solus Paulo concionante è philosophis qui aderant credidit. Hic ut scribit Suidas, cum esset in Aegypto quò se disciplinæ causa contulerat, uideretque

Dionysius
iuniorDionysius
Dialecticus.
Dionysius
Geographus.
Dion. gram.Dionysius
Milesius.Dionysius
Halicar-
nassensis.Dionysius
Ariopagita

uideretq; tunc eclipsim minime naturalem cum Christus est passus, una cum Apolophane sophista præceptore suo dixit, aut deus naturæ patitur, aut machina mûdi dissoluetur. Scripsit ad Timotheum præfulem Ephesi de diuinis nominibus lib. xii. de Hierarchia ecclesiastica ac cœlesti, de cœlestibus ordinibus. præterea alia complura opuscula. Missus postremo in Galliam euangelij gratia una cum Rustico & Eleuthero à Clemente pontifice sub Domitiano, in eodem loco martyrio adficitur. Eius nobile templum deinde prope Parisios excitatum, ut in rebus Gallicis explicatius narraui. Dionysius Corinthiorum præful sub M. & L. Antoninis doctrina sanctitateq; clarus. Scripsit epistolas quasdam ualde laudatas, ut autor Hiero. Dionysius præful Alexandrinus Orig. nis discipulus: eius plurima opera Hieronymus narrat. Eusebius quoq; lib. v. testatur hunc plurima pro religione tulisse. Scripsitq; cū multis epistolas, tum Cornelio tunc episcopo urbis Romæ, ubi dicit: Scito frater. Ex quo notandum, quod tunc præfules fratrem pontificem appellabāt. Diues cognomentum est Ro. L. Bebius Diues flamen quirinalis Liuius lib. v. de bel. Ma. memoratur. Dictys Cretensis peritus Phœnicum literarum, natus Merione filio Idomenei, scripsit bellum Troianum, in quo ipse militauit, Phœnicum lingua. Reuersusq; in patriam moriens mādauit, ut liber arca plumbea sepulchro eius inferretur oclusus. Anno deinde tertio Neronis principatus ob terræ motum sepulchro reuulso arca apparuit. delataq; ad Rutilium illius insulæ præsidem, & ab illo ad Neronem transmissa est. Librū Nero in Græcam linguam cōuertī iussit, bibliothecæq; dicauit, qui ad nostrum ætatem peruenit conuersus in latinum sermonem à quodam Septimio, ut eius indicat epistola. In qua dicit librum inuētum à pastoribus in sepulchro, & ad Praxim eius regionis dominum delatum, ab illo uero Neroni dono missum fuisse. **GN. DOLOBELLAS** duos eodem tempore fuisse constat præter illum in quem sunt Ciceronis orationes. Horum alterum, Cæsar repetundarum accusauit, nec damnauit. Alterum M. Scaurus accusauit & damnauit. Autor Perdianus. Dolobella partium Cæsarianarū æqualis tempore supradictis, Trebonium unum ex Cæsaris percussoribus Smyrnæ crudeliter interfecit: ex quo hostis à Senatu iudicatum tandem in Syria multis prælijs cum Cassio congressus, uictus sibi manus attulit. Contra hunc Cicero in Philippicis inuehitur. Alius quoq; superior tēpore his omnibus, frater fuit L. Saturnini Tribuni Ple. & in eius tumultu interfecit. **DOMITIORVM** gens Romæ uetusta, **GN. & L.** prænomina tantum sibi adsumpsit. **L. Domitius Aenobarbus** simul & cognominis & familiæ princeps fuit: Cui reuertenti è rure gemini iuuenes imperasse traduntur, ut uictoriam de Latinis po. Ro. nunciaret, & in fidem maiestatis adeo permississe malas, ut è nigro rutilum pilum æriq; similem reddiderint. Tranquillus. **GN. Domitius Procos.** cōtra Allobrogas Aruernosq; feliciter dimicauit: causa belli quod Salyorum regem Tentomaliū suscepissent, quodq; Heduorum agros po. Ro. amicorum uastauissent. Liuius xxi. Idem teste Valerio de perfidia: Bituitum Aruernorum regem, ad successorem Q. Fabium confugere paratum, ipse colloqui comiter hospitio inuitatum uinxit, ac Romam deportandum curauit. Cuius factum Senatus neq; probauit, neq; rescindere uoluit, ne si uenisset in potestatem bellum moueret. Igitur eum Albæ custodiæ relegauit. In hunc etiam dixit L. Crassus orator, non esse mirandum eum æneam barbam habere, cui os ferreum, & cor plumbeum esset. Hic à Cicerone inter principes oratores sui temporis ponitur in oratore. **L. Domitius Pompeianus** Pompeianarum partiū ter uictus in potestatem Cæsaris uenit, toties dimissus. Nā primo successor ei delectus Corfiniū cū præsidio tenebat: obsessus cum clam fugeret, oppidani ad portā eum sectantes captum ad Cæsarem duxerunt. Qui dimissus, contra iusiurandū ab eo præstitū aduētū suo Massiliēses postea confirmauit, sed repēte destituit: postremo in acie Pharsalica occubuit, uir neq; satis constans, & ingenio truci. In desperatione rerū haustum uenenū pœnitentia euomuit, cū accepisset de clementia Cæsaris, manumisso medico qui illud prudēs minus noxium temperauerat. Solus inter Pompeianos consuluit in hostium loco habēdos, qui neutram partem sequerentur. Huius igitur filius melior cunctis ueniam à Cæsare meruit obtinere. Ex hoc postea auus & pater Neronis principis fuere. Quorum Auus in præturæ Consulatusq; honore equites & matronas ad agendū perduxit in scenam. Munus gladiatorū tanta crudelitate egit, ut clam frustra prius monitus, edicto ab Augusto sit coercitus. Huius filius Domitius Iuliā Agrippinā Germanico natam duxit uxorē, ex qua suscepit Neronem principē, ut ait Tranquillus

Tranquillus. L. Domitius prætor Siciliae illum qui sibi dono aprum attulerat, cruci adfixi-
 xit, cum comperisset ui teli feram captam, quod antea per edictum uetuerat. Valerius. Do-
 mitium exulem Marianarum partium Pompeius cum exercitu cōgrediens interfecit. Plu-
 tarchus. Domitius Aenobarbus ex Antonij partibus ad Augustum transfugit. Cui Anto-
 nius adeo se humanum præstitit, ut res & bona eius remiserit. Plutarchus in Antonio,
 Domitius Corbulo à Nerone missus duas alas, & tris cohortes, quas secum ad castellum
 duxerat in Armenia, quia hostibus cesserant extra uallum iussit tendere, donec prosperis
 excursionibus redimeret ignominiam. Frontinus lib. 1111. Domitius Infanus, doctus cla-
 rusq; in urbe Roma grammaticus, id cognomentum adeptus quod esset natura intractabi-
 lis ac morosior. Gellius. Domitius Afer orator Nouariensis Neronis temporibus, de quo
 Quintil. Domitius Afer uerborū arte & toto genere dicendi præferendus: & quem in nu-
 mero ueterum habere non timeas, Eusebius dicit eum redundantem superfluitate cibi in
 cena perijisse. Domitia Domitiani principis uxor sine liberis fuit. Flauia Domicilla Statilij
 Capellæ equitis filia: Vespasiani uxor: Titij & Domitiani mater, eiusdē etiā nominis filia.
 Vtriq; Vespasianus superstes fuit, ut ait Trāquillus. Aliam quoq; uirginem ac martyrem
 nostri tradunt ex hac stirpe fuisse, Domitiani ex sorore neptem, ac Aurelio Flauij Clemen-
 tis Domitiani fratris filio pactam, quæ à Nerco & Archileo eunuchis & custodibus eius
 Petri discipulis ad fidem simul & uirginitatem seruandam deducta est, & à Clemente præ-
 bytero abluta. quare de eunuchis supplicium sumptum, ipsa in Pontiam insulam missa:
 demum à uiro Terracinam reuocata, per Theodoram & Euphrosynam collactaneas nullo
 modo auerti potuit, sed illæ potius ad fidem ab ea conuersæ, ex quo omnes in uno cubicu-
 lo atq; eadē urbe crematæ. Dominus philosophus Syrus genere è Laodicea, discipulus
 Syriani, ut ait Damascius. Est & martyr eius nominis sub Maximiano cuius erat cubicu-
 larius. Liberat inuocātes à morsu canis rabiosi. Alius item professor: ex Africa pulsus una
 cum Vincentio & Marcellino præfule Ebredunensi. In qua etiam urbe sepultus: eius fe-
 stum xii. calend. Mai, Superioris uero v 111. Eid. Octob. Donatus grammaticus præ-
 ceptor diuini Hieronymi scripsit artem quæ in manibus extat puerorum, quanquam in epi-
 tomen redactam. Commentarios item in Terentium & Virgilium edidit. Donatus à quo
 Donatiani sub Constante & Constantino principibus, adseuerabat à nostris scripturas in
 persecutione ethnicis traditas, totamq; penè Africam ac Iudæā sua persuasione decepit.
 reliquit scripta ad suam sectam facientia. Hieronymus. Donatus item martyr præsul Ar-
 retinus, sub Iuliano principe, qui parentibus ob fidem interfectis, ipse Arretium aufugit
 una cum Hilario monacho uiro sancto, simulq; securi percussus, atque in eodem loco
 sepultus est. Sunt & plures alij huius nominis martyres. Dorotheus cubicularius Diocle-
 tiani cum Petro & Gorgonio socijs eiusdem etiam muneris ac fidei, ab eodem principe
 quod Christiani facti essent martyrio adficitur, teste Eusebio. Dorotheus præsul Antio-
 chenus uir eruditissimus, Græce & Hebraice doctus, eunuchus ab ipsa genesi fuit, quo
 magnopere Aurelianum principem dicunt delectatum fuisse, Diocletianumq; eum in ho-
 nore habuisse, autor Eusebius, qui eum puer sacros libros enarrantem se audiuisse testatur.
 Socrates autem in historia tripertita Dorotheum ait Arrianum fuisse præfulem, & ab ec-
 clesia Antiochena ad Constantinopolitanā translatus: decessisseq; Honorij principis tem-
 pore. c x i x. natum annos. Dorothea, Euphemia, Tecla, & Erasina uirgines 111. No-
 Septemb. sub Nerone apud Aquileiam post multa supplicia ab earum patribus qui pa-
 trues erant truncatis capitibus in fluentem proiectæ. Altera Dorothea item uirgo apud
 Alexādreā sub Maxentio passa. Tertia uirgo tantū apud Cæsareā Cappadociæ Imp.
 Maximiano. G N. D V I L I V S Imperator contra Carthaginenses missus suis nauibus ma-
 nus ferreas cum irrisu hostium instituit. Sic inter pugnādum hostium naues apprehendit,
 qui uicti & capti sunt apud Siciliam. Amilco dux classis Carthaginem fugit, & à Senatu
 quaesuit, quid faciendum censerent: omnibus ut pugnaretur clamantibus: Feci, inquit, &
 uictus sum: sic pœnam crucis effugit: Nam apud Pœnos dux re male gesta puniebatur.
 Dullio concessum est honoris gratia, ut prælucente funali & præcinente tibicine à cœna
 publice rediret, eo quod primus de nauali uictoria triūphasset, Ex Cæcilio. Demosthenes
 orator Atheniēsis patre eiusdē nominis admodū paupere, ut qui cultellos facitaret, ab ini-
 tio Platonē audiuit philosophiæ deditus, mox oratoriæ incubuit, Ac primū quidē cum nō
 esset

L. Domitius
 prætor
 Domitius par-
 tium Maria.
 Domitius An-
 tonianus
 Domitius
 Corbulo
 Domitius
 infanus
 Domitius
 Apher
 Domitia
 Domicilla III
 Statili. Cas-
 pella

Euphrosyna
 Theodora
 Nereus &
 Archil.
 Dominus
 philosophus.
 Dominus
 martyr.
 Donatus græ-
 maticus.
 Donatus hæ-
 reticus.
 Don. martyr
 Dorotheus
 martyr.
 Gorgonius
 Dorotheus
 præsul

Dorothea
 uirgines

G N. Dullius
 Amilco dux.

Demosthenes
 orator.

- esset satis apta pronūciatione, à Satyro histrione correptus est. Deinde cum multitudinem & tumultum expauesceret ac mente excideret, prope littoris marini sonitum dicere adfue-
 scebat, & ut ait Demetrius Phalereus locum subterraneum elegit, ubi totos dies secum agi-
 tabat, raso etiā crine ne ob deformitatem foras exire cogereetur. Tertio literam R. difficile
 enunciabat, quam calculis in os coniectis & locum adliuem scandendo pronunciare co-
 nabatur, ut ore postea soluto faciliore uia uerba decurrerent. Nunquā nisi præmeditatus di-
 cebat: ob quam rem Pytheas solitus est dicere: Demosthenis enthymemata lucernā olere.
 Alij dicunt hoc Demadis oratoris dictum. Theopompus cum inconstantem fuisse, neque
 iisdem rebus aut hominibus longō tempore uti potuisse dicit: notatur etiā auaritiā & cor-
 ruptionis, à rege Persarum pecuniam accipere solitus, ut contra Philippum ageret, & ab
 Harpalus Harpalo corruptus. Hic enim Harpalus ob rationes male administratas fugerat ab Alexan-
 dro Magno Athenas, ubi aduocato concilio cum Athenienses de eo recipiendo agerent:
 Demosthenes qui paulo ante dixerat non esse recipiendum, acceptis postea muneribus ua-
 letudinem simulauit, ac fascijs collum circumligatus dixit se Synāgem, id est, Anginam pa-
 ti. Aeschynes uero perurbane respondisse fertur Demosthenem non Synangem sed Argy-
 rangem pati, cuius rei gratia actus in exilium paulo post cum omniū gratia redijt. Ad ulti-
 mum cum Antipatro Alexandri successori late dominantī infensus esset, ac propterea de-
 cernente Demade ut capite plecteretur, aufugit in Calabriam insulam Aegæi maris. Ibiq;
 cum in templo Neptuni ab Archia Tyrio actore tragœdiarum Antipatri satellite depre-
 hensus esset, sumpto calamo quasi prius epistolā ad Antipatrum scripturus: uenenuū illic in-
 clusum exhaustit, statimq; moribūdu cecidit. Orare causas cœpit annos natus XXVII.
 Oratio quæ cōtra Aeschynem de legatione legitur, incertū an fuerit habita. Hic omnium
 suffragio Græcorum præsertim Dionysij Halicarnassei primas inter oratores obtinet &
 copia & arte, tum attica elegantia: prælatus etiā ex nostris Ciceroni à Quintil. quod prius
 fuerit & arte præcellat, sed natura nequaq;. Quorum pulcherrimā comparisonem uidere
 licet in I X. eius operis lib. Demosthenes dux Atheniensis missus cum Nicia contra Sya-
 cusas qui Gilippum Syracusanorum Ducem aduersuerant auxilio, infeliciter pugnantem
 ambo: Demosthenes ne ueniret in manus inimicorum, mortem sibi consciuit: Nicias uero
 alter dux capi passus est, ut ait Trogus. Plutarchus uero dicit ambos sibi manus attulisse.
 Nicias
 Demosthenes
 grammaticus Fuit item alius Demosthenes genere Thrax grammaticus, qui Iliada Homeri & Hesiodi
 Theogoniam in prosam orationem conuertit. Suidas.
 Ebion B I O N Haresiarcha, unde Ebionitæ, Christum solum hominem putant, alio-
 quin uirtute perfectum, nec tantum fidem satis, sed legis ueteris obseruatiā
 esse necessariam: Quapropter sabbatum simul atq; diem dominicā seruant.
 Hecatæus Eusebius in histor. Hecatæus Milestus historicus celeberrimus temporibus
 Darei illius qui successit Cambisi Olymp. L X. Auditor Protagoræ. Suidas.
 Ecebolius Ecebolius Sophista Constantinopolitanus sub Constantino magno Christianus ardentis-
 simus uisus, deinde sub Iuliano principe alius apparuit. Suidas. H E C T O R Priami filio-
 rum fortissimus interfecit, ut est autor Homerus simul & Dares Phrygius, Protefilaum,
 Merionem, Boetem, Archilochum, Protenorem, Delphenorem, Darium, Polyxenum,
 Philippum, Xantippum, Leonteum, Polybetum, Carpedontem, Lepodæmonem, Lupo-
 rem, Epistrophum, Schedium, Maimētum, Palamonem & Patroclum, in cuius ultionem
 & ipse demum ab Achille interfecit, locoq; tractus, quo ille quondam ab Aiace donatus
 Egemon fuit. Sicuti & Ajax ensi ab Hectore dono dato incubuit. Egemon Characenus (est enim
 Charax Phrygiæ urbs) uersificator scripsit bellum Leucliticum Thebanorum & Lacedæ-
 moniorum. Stephanus. Egesistratus Ephesius, ob tribulis sui necem exul Delphos perue-
 niens, quemnam locum coleret consuluit deum: Cui Phoebus, ubi saltantes uideret rusti-
 cos cum coronis oleaginis. Itaque profectus in Asiam rusticos eo modo cernens, urbem
 Egesias condidit Eleam, autor Pythocles Samius apud Plutarchum. E G E S I A S Magne-
 sius orator egregius qui Asiatici stili autor fuit, attico modo qui tunc uigebat immutato.
 Egesippus Strabo. Egesippus historiam scripsit ecclesiasticam v. libris quos habemus à Christi sup-
 plicio usque ad sua tempora rudi stilo, ubi testatur se uenisse Romam sub Aniceto Ponti-
 fice, ut ait Suidas. Hieronymus hunc patria Iudæum dicit ac inter sanctos refert. Alter
 Egesip. poeta fuit poeta Comicus, inter fabulas ipsius commemoratur φιλιτταροι. Athæneus. Helladius
 grammaticus

grammaticus Alexandrinus sub Theodosio Iuniorē, scripsit Lexicon amplissimum ex ordine literarum. De laudibus item Theodosij. Descriptionem balnei Constantiniani. Dionysium siue musas, nonnullaq; alia. Suidas. Hellanicus historicus Mitylenæus uixit cum Hero Electra apud Amyntam Macedoniae regem. Quo etiā tempore Euripides & Sophocles. Idē. Electra Agamemnonis filia prius Laodice appellata, Argeis ita cognominatibus eam post patris mortē, quod quasi ἄλεξτρα, id est, sine lecto & matrimonio ad senectutem peruenerit. Aelianus de ua. histo. apud Sophocle est eius nominis Tragoedia scripta. Helena post mortem Menelai à Megapentho & Nicostrato filijs Orestis fugata in Rhodū ad Polyxo uxore Tlepolemi peruenit, quae iussit eam arbori suspendi ob uiri zelotypiam. author Pausanias. Helerna uero, eadem & Crana & Carna dicitur, filia Iani apud ostia Tyberina regnabat, donataq; à patre albo sceptro, ac post mortem à Crano fratre ibidem in luco sepulta, cui sacra instituta durabant. Ouid. Adiacet antiquus Tyberino lucus Helernae. Pontifices illuc nūc quoq; sacra ferūt. Helchēsaitarū secta tempore Philippi Imp. & Origenis conualescere cepit. De qua ipse Origenes in disputatione LXXXII. psalmorum sic ait, Venit quidam ihs diebus, qui sibi magnū aliquid & prae ceteros sapere uideretur: adseuerans quandā Helchēsaitarum sectam, quae nuper exorta est. Hi quaedā de scripturis refutant, & rursus admittunt nouae ac ueteris legis testimonia. Apostolū Paulum penitus respuunt. Fidei desertores ob metum, citra mentis intentionē, nihil omnino admittere. Haec itaq; adseuerant, & librum quendam circumferunt, quem dicunt de caelo lapsum. Cuius uerba si quis audierit, ueniam delictorū consequatur, aliam prae illam quam Christus dicit. Eluidius Auxentij discipulus imitator Symmachi, diuam uirginem peperisse quidem adseuerat, uti scribitur: uerū postea congressam cum uiro alios peperisse liberos, qui fratres domini sint appellati. Idēq; sacris libris contendit & probat perperam interpretando. Cuius insanam opinionē Hieronymus lib. I. egregie confutat, Eluidius priscus dicitur in Prisco. Ennius poeta: Quem Rudiae genere uetustae, ut ait Silius. Ciuitas est Calabriae. Sed Eusebius Tarentinū cum facit, dicitq; à Catone quaestore Romam translatum in Auentino habitasse: ac unius ancillae ministerio contentum fuisse: tanta fuit ei siue parsimonia, siue paupertas. Scipionis etiā Africani familiaris erat, quem in bellis semper comitabatur. Sepulchroq; illius demum uoluit inferri. seculus & M. Fuluium nobiliorem ad bellum Aetoliū, cuius filium erudit. Ab hoc & Cato senex dicit literas Graecas didicisse. Vt arte rudis, ingenio maximus taxatur. Quintil. Enniū sicut sacros uetustate lucos adoremus, in quibus antiqua robora non tantam habent speciem, quantā religionem. Scripsit plurima, inter quae Annales: Bellum punicū I. hexametris, quae sane amissimus. ex ihs nonnulla Macrobius, quae Virgilius est ab eo mutuatus manifestat: nā dicere solebat se aurū ex Ennij stercore deducere. Quaedā & Gellius ex annali eius XVIII. Spernitur orator bonus, horridus miles amatur. Haud doctis dictis cunctanter ne maledicis. Miscet inter sese inimicitias agitantes. Non ex iure manu confertum, sed magis armis Res repetunt, regnumq; petunt, uadunt solida ui. Pellitur è medio sapientia, ui geritur res. In choro item Iphigeniae Enniana haec scripta sunt. Ocio qui nescit uti, plus negocij habet, quam cum est negocium in negotio. Nam cui quid agat constitutum est, nullo negotio id agit: sed ibi mentem & animum delectat suum. Elogium sepulchri scribit Cicero in Tusculano. ab eo conditū. Aspiciat o ciues senis Ennij imaginis urnam. Hic uostrū scripsit maxima facta patrum. Nemo me lachrymis decoret, nec funera fletu Faxit: cur? uolito docta per oratorum. Tria etiā corda se dicebat habere, quod tribus loqueretur linguis, Latina, Graeca, & Oesca. Se quoq; esse quintā ex Euphorbo Troiano animā: haec in Homerū, deinde in pauperem, mox in Pythagoram: postremo in se, ut planē uersus indicat Persianus. Ennium post hunc alterum grammaticū scribit Tranquillus fuisse, qui duos libros de literis & syllabis ac metris conscripsit. L. Cottam adlegantē, qui ait forte hunc fuisse, qui Tragoedias scripsit. EPAMINONDAS Thebanus primus, qui patriae lumen nomenq; inter Graecos attulit. Siquidē cum Lacedaemonijs congressus multas uictorias ex eis tulit, postremo in bello lancea transfixus occubuit, incertū uir melior an dux: Nam imperium nō sibi, ut plariq; duces, sed patriae quaesuit. Pecuniae diuitiarumq; abstinentissimus, ut ei post tot triumphos ueluti Paulo Aemilio Romae, sumptus postremo funeri defuerit. Sed & gloriae honorumq; ambitione procul, quippe qui imperia magistratusq; inuitus ac rogatus inibat. Neq; ab hoc uitae proposito ratio mortis discrepauit. Nam ubi relatus in castra semianimis audiuit scutū suū seruātū,

Hellanicus
Electra

Helena
Helerna

Helchēsaita

Eluidius
haereticus

Eluidius
priscus

Ennius
poeta

Ennius grammaticus

Epaminondas

G seruātū,

ANTHROPOLOGIA

- seruatū, nec ab hostibus abreptū, ac pro Thebanis uictoriā stare, bene res habet, inquit, atq; ita ueluti gratulabundus expirauit. hęc ex Trogi. v 1. Aelianus autē eum adeo pauperem fuisse scribit, ut una tantū ueste uterē, quam siquando fuisset opus interpolare aut reconcinare, domi interim se cōtineret. Plutarchus uero in Parallelis eum Bruto opponit in Stesimbroti filij seueritate, quem in bello eodem Lacedamoniorū dimissum, donec ipse domū ad comitia uocatus abesset, cum reuertēs prater mandatū cum hoste dimicasse cōperit, quanq̄ uictorē, securi percussit. Ephestion Macedo unus ē ducibus Alexādrī: apud quem primas tulit ob pulchritudinē pręstantiamq; corporis. Cui rei argumento, q̄ cum Alexander deuictō Dareo eius tentoria cum solo Ephestione reuiseret, ubi regię mulieres fuerant, uxor que Darei obuiā pcedens Ephestionē pro Alexādro adorauisset, q̄ forma maiore & augustiore uisus esset, cumq; ille repulisset atq; regē ostēdisset: Alexander ait eam nō errasse: sed & illū Alexandrū esse. Hęc Arrianus Gręcus de gestis Alexādrī. Sed & mortuo quidē nō minora beneuolentię signa ostendit. Nā teste Plutarcho in eius uita, equos mulosq; tondi, propugnacula quoq; ex muris diripi & pręcipitari iussit. Tumulū praterea XII. miliū talentorū ei extruxit, ac eum uti deum colī mandauit: ut etiā Trogius testat̄. Ephestion grammaticus Alexandrinus scripsit de metrorū differētia Comitorū, Tragicorū, & aliorum, teste Suida, quod opus adhuc extat. Ephippius Cumæus auditor Isocratis oratoris, scripsit historiā ab excidio Troiæ usq; ad sua tempora lib. XXX. nonnullaq; alia. Suidas, Epicrates orator nobilis Athenis. Cuius meminit Demosthenes in oratione pro legatione. Hic quod propensam ad pectora barbā ferret, Sacerphorus est à Platone in Comœdia uocatus, quasi scutū pręferens, ἀναξ ὑπὲρ τῆς ἐπιχρηστικῆς σακεσφόρε. Alius item comicus, cuius fabulę sunt ἐμπροσθεν ἀντιλαϊς. Alius Aeschynis oratoris necessarius cognomento Cyrebron, ut ait Demosthenes contra Aeschynē. Epictetus philosophus patria Hieropolitanus. Ciuitas est Phrygię Hieropolis. Conditione seruus Epaphrodyti cubicularij Neronis principis, corpore claudus, peruenit usq; ad M. Antonini tempora. Huius dissertationes Arrianus tribus uoluminibus Gręce conscripsit eius discipulus. Ipse uero quaedam quę non extant dicitur composuisse, ut auctor Suidas. Hunc dicebat Fauorinus apud Gellium solitum esse dicere, quod pleriq; essent philosophi ἀνθ' τῶν ἡσάτερ, μέχρι τῶν λέγειν, id est, non re, sed uerbo tenus. Insuper duo obseruanda esse pręcepta, tolerandā iniuriā, & abstinēdum à uoluptate, quę hoc apophthegmate continerentur. ὑπέχου καὶ ἀνέχου, huius distichon ponitur à Macrobio: Δὲλθ' ἐπίκτητος γυρόμην, καὶ σώματι πικρὸς, καὶ πενίῳ ἴσος, καὶ εἰλθ' ἀθανάτοις. Quod uerti sic potest. Seruus Epictetus genitus sum, corpore claudus: Paupertate Irus, dijs at amicus eram.
- Epictetus** Epictetus Atheniensis annos quatuordecim philosophari cœpit in hortis, ut est auctor Demetrius Magnesiensis. Summū bonum, non ut Aristippus, in uoluptate corporis, sed in doloris uacuitate ponebat: Quapropter in principijs epistolarum εὐπείθειν scribebat, id est, bene rem gerere seu benefacere: cum alij ὑγιαίνειν scribebant, id est, Sanum esse siue ualere. Honestā uitam & tenuem uictum diligebat, q̄ parabilior esset, & anxietas animi in paradisi lautioribus epulis uitabat̄. Dialecticā damnabat, quando philosophia simplicibus ac proprijs rerum uocabulis cōprehendi posset. Deos & prouidentiam & officium in uita tollebat, sibiq; tantum consulebat, omnia fato agi existimans. Metrodorum Lampfacenum unicū in uita comitem & familiarissimum habuit. Audiuit Xenocratem, scripsit & opera nōnulla non extantia, quę à Diogene cōmemorantur. Epicarmus Cous auditor Pythagorę, reliquit de natura rerum, deq; medicina commentarios, qui adhuc extant in bibliotheca Vaticana. Epimenides Cretensis tempore Pythagorę, ut Apuleius scribit II. floridorū, missus à patre Agisarcho in agrū ad custodiendū pecus, in quodā antro obdormiuit annos LXXV. Experrectus cum uideret omnia mutata, domū reuertens à fratre omnia didicit. Quamobrem pro deo est habitus. Idem Atheniensibus pestilentia laborantibus dixit, ciuitatem purgari oportere. Itaq; cū rogatus eō uenisset, iussit oues albas atq; nigras apud Ariopagū imolari. Reuertēs deinde domū, oblatam ab eis pecuniam reuuit. Meminit huius & Plato in primo & tertio de legibus. Suidas item de ipsius sopore mentionē facit, dicitq; ob longā eius aetatem, prouerbiū manasse in rebus obsoletis, Pellis Epimenidia. Praterea uersificatorē fuisse. Cui Diogenes adstipulatur, poemataq; eius enarrat. Plutarchus in Solone scribit hūc Cretensē.

tensem ut nouum Curetam existimatum, ac uatem maxime religionem præstantem: aduersitum ab Atheniensibus, & in Solonis receptum amicitiam, ad leges ei condendas maximo adiumento fuisse. Cum Munichiam quandoque uidisset, dixisse quam parum prouident Athenienses: nam celeriter locum deleret, si ex eo futura prospiceret mala. Quod postea euenit. Epiphanius sophista patria Petrus scripsit προγυμνασιακά, id est præexercitationes: præterea declamationes, orationes in genere demonstratiuo. Suidas. Epiphanius alius, prius Salaminus, deinde Cypri Præsul. scripsit contra omnes hæreticos orationes, quæ Panaria appellauit: & alia multa, quæ à doctis ob res, ab idiotis ob uerba leguntur. Decessit in ultima senectute. De utroque Suidas. Fuit ite alius Præsul Ticinensis, relatus in numerum sanctorum: qui à Theodosio Gothorum rege pecuniam ad redimendos in Gallia captiuos impetrauit. Epitherses ut est author Pausanias, Metrodori filius ex Erythris Ionia, nobilis pugil, in quatuor certaminibus uictor. Alius item sculptor, Lysippi discipulus, ut author Plinius. Alius ex Nicea Bithynia grammaticus, qui de Atticis dictionibus scripsit: ut authores Strabo, & Stephanus. Ephorus Cumeus, Theopompus Chius, clarissimi historici, discipuli Isocratis, alter freno, alter Theopompus calcaribus indigebat: ut ait Quintilianus. Ephorus item Cumeus iunior scripsit Galeni principis historiam libris XXXVII. præterea Corinthiaca, & alia. Suidas. Ephren Syrus apud Edessam diaconus multa Syro sermone composuit: tantæ alioqui dignationis, ut post sacras lectiones in quibusdam ecclesijs eius scripta publice legerentur. Decessit sub Valente principe. In hanc ferè sententiam Hieronymus. Hunc authorem prius in grecum sermonem Translatum Ambrosius monachus Camaldulensis in latinum uertit: plures uidelicet sermones, inter quos unum in laudem fletus & uituperationem risus. Hic etiã quadam cantica ab Armodio quodam hæretico composita, conuersis in ritum orthodoxum uerbis atque sententijs pulcherrime interpolauit: quæ in templis canuntur. author Socrates in sacra historia. Ephren alius grecus abhinc annos CCC. qui uitas principum Constantinopolitanorum Iambico carmine scripsit: quod opus in bibliotheca Vaticana cernitur. Eratosthenes Cyrenæus discipulus Aristonis Chii & Callimachi poetæ, ex Athenis à Ptolemaeo Euergete aduersus usque ad Ptolemaum quintum durauit: Plato minor à quibusdam ob doctrinam uocitatus. præfuit bibliothecæ regie, successor Callimachi, excessit annorum LXXX. sibi cibo sponte subtracto, & diu per morbum torquebatur: relictoque nobili discipulo Aristophane Byzantio, cuius postea Aristarchus auditor fuit. Scripsit præter Philosophiam poemata, historias, Astronomica. De sectis plures dialogos. Suidas. Ergoteles Cretensis nobilis Athleta per seditionem patriæ secedens in Siciliam apud Himeram ciuitatem, Himerus est dictus: ubi non minorem reperit seditionem inter Gelonem & Hieronem excitatam: qua tandem composita obiit in olympia, cursuque uicit: cui Pindarus hymnum dicauit illi: *λίσσομαι πάσι θνός ἐλθῆδερίου*. Eriphus comicus poeta. eius fabulæ sunt *αἰόλος*, *πελτασις*, *μελίβοια*: ut Athenæus in XIII. Dipnosophistarum. Heraclides Lycius domi uir clarus: clarior etiã sophistica facultate cum throno Atheniensi excidisset: Smyrnae docuit ubi in honore maximo fuit. Dicunt eum olim apud Seuerum principem extemporali facultate dicentem aulicis presentibus, exterritum sermone excidisse. Solus Sophistarum ad hanc artem industria, & labore, natura minime iuuante contendit. Est eius non iniucundum uolumen quod laus laboris inscribitur. Apollonius Naukratita eius æmulus in orationibus eum ut laboriosum & ingenio tardum insectatur. Audiuit Hadrianum & Chrestum sophistas. Decessit octogenarius domi, superstiti filia tantum & nonnullis libertis: quibus Rhetoricam reliquit, quæ Agellus erat X. talentorum, auditorum mercede sibi comparatus. Hæc ex libro Sophistarum Philostrati. Fuit item alius è Mopso Ciliciae oppido grammaticus: ut Stephanus. Alius Macedo nobilis pictor qui initio naues pinxit. Captoque Perseo à Paulo Aemilio Athenas commigrauit: eodem tempore quo & Metrodorus philosophus & pictor: ut Plinius. Heraclides item Ponticus philosophus Athenas concessit, Platonem, deinde Aristoteli audiuit. Reliquit ingenij monumenta quæ non extant. Vir fuit mollioris habitus: ut pro Pontico Pompicus uocaretur, ut Diogenes author. Demetrius Magnesianus tradit illum nutrisse draconem quendam, iussisseque eum feretro post mortem imponi: ut ex hoc putaretur ad deos migrasse. Plures huius nominis à Diogene commemorantur: hi tamen quos commemorauimus, præcipui. Heraclitus penultima producta. sic enim græce *Ἡράκλειτος*. Hic Ephesius philosophus, ut tradit Suidas, nullum inuenitur habuisse præceptorem: tantum natura & diligentia solus profecit: quidam tamen audisse Xenocratem & Hippalum Pythagoricum uolunt. Floruit temporibus ultimi Darcii, scripsit poetice

Epiphanius

sophista

Epiphanius

Præsules

Epitherses

pugil

Epitherses

sculptor

Epitherses

grammaticus

Ephorus

Ephorus

iunior

Ephren

Syrus

Ephren

Græcus

Eratosthenes

Ergoteles

Eriphus

Heraclides

sophista

Heraclides

grammaticus

Heraclides

pictor

Heraclides

philosophus

Heraclitus

philosophus

- multa, ab Aristot. testis saepe citat. Cum esset hydropicus medicū spreuit. Sed oblitū bubulo seuo soli se siccandū prabens dormiebat, ex quo à canibus dilaceratus est. Suidas. Tradit & Hierony. & Eusebius alium Heraclitū Cōmodi Seueriq; principū temporibus, in Apollonem cōmentarios edidisse. Heracleon Aegyptius grāmaticus docuit Romā, scripsit enarrationē in Homerū & Lyricos. Suidas. Heracleas praesul Alexandrinus summus antea philosophus, factus christianus scholae praesul Alexandrinae: deinde ecclesiae Demetrii successor. De quo Origenes multa apud Eusebii historiā li. 11. Eius etiā Africanus in quadā Chronica meminit, ubi Alexandria se dicit pperare: Heracleae fama permotum. Fratrem hic habuit Plutarchū, qui item eodem teste Origene ē philosophia ad fidem sacrasq; literas conuersus, martyriū insuper Christi causa pertulit. Erasistratus medicus, qui primus morbum cognouit Antiochi, ob amorē Stratonices nouercae. Hermagoras Aeolides Carion cognominatus, rhetor egregius: scripsit artem Rhetoricā libris v. De diligentia orationis. De decoro. De elocutione. De figuris. Docebat Romā post Caeiliū Augusti tempore. decessit iam senex. Fuit item alter Amphipolita philosophus, discipulus Persei: qui plures scripsit Dialogos. Suidas. Alius martyr sub Nerone ciuis ac praesul Aquiliensis Marci discipulus, locoq; ipsius apud eam ciuitatē dimissus, ubi securi percussus unā cum Fortunato diacono fuit iiii. Eid. Julij. Hermogenes ē Tarso xv. natus annos sophista adeo pbatus: ut fama eius ad auditoriū M. Antoninū principē exciuerit, ab eoq; munera egregia tulerit. Deinde tēpore pcedēte, eū facultatis habitū deperdidit, nulla morbi causa: ex quo inuidis cauilli materiā prabuit dicentibus proculdubio uerba esse alata: secundū Homerum ἔπι πτορόεντα. Ea siquidē deposuisse Hermogenē pennarū modo. De hoc itē Antiochus sophista dicebat: Hermogenes in pueritia senex, & in senectute puer. Quapropter cum ad ultimā senectutem peruenisset pro contempto habebatur. Ex Sophistis Philostrati. Hermocrates Phocensis, clarus sophistica facultate. Antipatri, magistri epistolarū Seueri principis, filiā haud forma bona inuitus imperatore cōpellente duxit. Ex quo cuiusdam ē familiaribus interroganti: quando Anaclypteria duceret, id est mundū & munera sponsae, ἀπὸ τοῦ ἀνακλυσπτερι, quod est manifestare & palam ferre: Facete respondisse fertur: Encalypteria potius, id est quasi abscondenda. haud deinde multo post eam abdicauit. Ex Sophistis Philostrati. Hermes Trimegistus philosophus Aegyptius post Moysen fuit. cuius tempore in Aegypto studia philosophiae clarere ceperunt. Cū antea tantū circa Astronomiā & huius generis disciplinas doctrina uersaretur: quae ad exercendū ingeniū magis q̄ ad illustrandū animum ualent. Scripsit lingua patria Dialogum in latinum sermonē postea conuersum: ubi Asclepius introducitur. Deū omnino unū opinat omnium conditorē, erroremq; fatetur parentū suorū, qui superstitiones Idolorū inuenerint, easq; quandoq; perituras uaticinatur ac pariter dolet. In hanc sententiā Augustinus li. viij. de ciui. dei. ubi eundē Hermetem reprehendit: quasi pugnātia sit locutus, q̄ cū patriā superstitionē deriserit: eam tamen quandoq; periturā doluerit. Suidas uero dicit eum uocatū Trimegistū q̄ consentanea ferē Trinitati senserit de deo, morientemq; haec fuisse precatū. O caelum magni dei sapiens opus: tēq; o uox patris quā ille primā emisit, quando uniuersum constituit mundū: adiuro per unigenitū eius uerbū & spiritū cuncta comprehendentē: Misere mini mei. Hermes alter itē philosophus Aegyptius, auditor Syriani sophistae, cōdiscipulus Procli sub Hadriano principe: uir nō minori iustitia q̄ doctrina praeditus. Nā siquid empturus minus iusto precio dicaretur: ipse nihilominus iustū promebat. Siquid uero contra ipse dans iusto minus acciperet, nō ultra appetebat. Moriēs iurauit & immortalē se esse & incorruptibilem habere animū. haec Suidas. Hermes item martyr praesul Philopoleos inter lxxij. discipulos ponit Dorotheo. Paulo autē cōmemoratur in epist. ad Ro. Scripsit librum, in quo dixit Christū forma pastoris ei iussisse, ut pascha die dominico celebret, q̄ à Latinis nō recipitur. Sepultus apud Baptisteriū ex facultatibus Praxedis constitutū: ut author Hierony. Cuius festū vij. Eidus Maij. Alius martyr sub Hadriano praefectus urbis: factus christianus ab Alexandro Pont. unā cum Theodora sorore ac tota familia. Seruis uero ecl. cuius festum v. cal. Septembris. sepultus uia Salaria. Hermeas ē Caria dux inclytus Antiochi magni, qui cum eo & Taurū pertransijt & res magnas gessit. Ad extremū ab eo ob suspicionem interfectus unā cum coniuge & liberis qui erāt Apameae. Polybius. Hermippus Atheniensis poeta antiquae comediae, altero captus oculo, frater Myrtili comici, scripsit fabulas xl. Fuit item alter Hermippus Berytius, discipul⁹ Philonis Biblij, qui multa cōposuit sub Hadriano principe.

cipe. Suidas. Hermodorus Siculus, auditor Platonis, huic uitio datū est, q̄ quæstui philoso- *Hermodorus*
 phiā habuerit, dicta quæ sub præceptore audiuerit colligendo, ac dein in Sicilia uenditādo. *philosophus*
 Hæc ex lib. Coloniārū nup̄ inuento. Hermodorū alterū architectū Cic. de oratore cōmemo- *Hermodorus*
 rat. Eros cognomentū Romanorū multis usurpatū. Proximis hinc annis in Iudæorū platea *architectus*
 effossa ueterū ædificiorū ingentia marmora. ubi hæc erat inscriptio. C. Verres Eros dissigna- *Eros*
 tor Cæsaris Augusti. Erostratus templū Dianæ Ephesiæ incendit, nominis ac famę libidine: *Erostratus*
 ex quo cautū ne quis eū postea nominaret, aut scriptis traderet. Herodotus Halicarnasseus *Herodotus*
 scripsit historiā libris ix. quorū quilibet Musæ nomine inscribit̄. Cœpit à Cyro Persarū re-
 ge. Secessit in Samum offensus Lygdami tyrannide, qui tunc in patria regnabat, eo expulso
 rediit. Postremo inuidiæ ciuū obnoxius sponte Thuriū concessit Atheniensū coloniā, ubi
 extinctus est & sepultus: licet aliqui Pellæ dicant. Suidas. Hic Ionice scripsit laxior Thucy-
 dide. Quapropter hunc Liuius, illū Sallustio ex nostris Quintil. comparat. Hermolaus Con- *Hermolaus*
 stantinopolitanus grāmaticus, scripsit ad Iustinianū Imp. Epitomen in librū Stephani gram- *grammaticus*
 matici de urbibus, ut Suidas author. Memorat̄ & ante hunc alius, q̄ cōtra Alexandrū cōiu- *Hermolaus*
 rauerit. Alius itē Plinio sculptor, inter eos qui Cæsarū domos signis nobilib⁹ repleuere. Alius *Alexandrinus*
 presbyter & martyr, sub Maximiano apud Nicomediam, Roma oriundus, translatus inde *Hermolaus*
 Venetias in basilica S. Simeonis. Hic in fide instruxit S. Sabinā uirginē Romanā. Herodia *sculptor*
 nus Alexandrinus grammaticus, Apollonij etiā grāmatici & filius, & discipulus: floruit sub *Herodianus*
 M. Antonino principe. Scripsit de arte grāmatica teste Suida: p̄terea imperatorū historiā, *Heron*
 quæ ad nos haud integrā peruenit. Heron Atheniensis orator scripsit cōmentarios in Hero *Herophila*
 dorū, Xenophontē, Thucydidē, Suidas. Herophila, uocata Sibylla Erythraea, q̄ Tarquinij *Sibyllini libri*
 tēpore Romā uenit cū libris nouē, ut ait Gellius, ē quibus sex, q̄ sp̄reti essent, concrematis: re- *Sibyllæ*
 liqui adseruati, & ingruente aliqua calamitate pro tēpore aditi, à Duūuiris: deinde x uiris
 super his creatis: postremo cū Capitoliū flagraret deperditis xv uiri constituti, q̄ apud Ery-
 thrā & in omni Græcia huiusmodi libros cōquirerent. Tres q̄ itē reperti, quibus postea usi
 fuere. Est altera Herophila Athanaïs, quæ Alexandro dixit, filiū eū esse Iouis. Apparuit post *Athanaïs*
 Sibyllā Erythraā, atq̄ ei similis, author Stra. Est & Cumæa, & Phrygia. oēs autē numero ix.
 quæ de Christo sunt p̄be uaticinata: & Lactantio luculenter, ac ordine descriptæ. Herodū
 profapiam ac gesta in Geographia in Hierosolymæ descriptione narraui. Quapropter hic *Herodes*
 tantū Herodē Atticū dicam, ē Philostrati autoritate, cuius uitā pluribus ille explicuit. Hic *Atticus*
 Athenis natus, nobilitate generis, potentia simul & sophistica facultate præclarus, genus ex
 Aeacidarū sanguine ducebat, patre Attico, cui diuitiarū initiū ex thesauro p̄pe domum re-
 perto fuit. Itaq̄ eō Atticus puenit magnitudinis, ut sub Hadriano multis in Asia præsideret
 ciuitatibus, centū boues uno Mineruæ die sacrificaret. Moriens uero quotannis Mniam po-
 pulo Attico uiritim legauit. Quod Herodes minime seruasse dicunt. Itaq̄ stadiū quod Athe-
 nis edificauit, opportuno cauillo Panathenicū uocabat̄, q̄ uidelicet ex ea pecunia q̄ cuique
 eorū surrepta esset, illud extruxisset. Theatrū itē Athenis, Regillæ extinctæ uxoris nomine
 dicauit, alterū Corinthi. In Isthmo duos nobiles Colossos: Isthmi uidelicet, & Amphitrites.
 In tēplo Melicertæ delphinū, Delphis stadiū Apollini Pythio, in Olympo Ioui fontē, circa
 Maliensem sinū Balineas salutare. Ciuitates quoq̄ ornauit. Canusium in Italia introductis
 aquis. Oricū in Epiro, & alia cōplura. Filiū Atticū summa uecordia iuuenē, luxuriæq̄ omni
 deditū, tum etiā literarū indocilē habuit: ex quo patri uenit in mentem, x xiiii ei pueros
 æquales cum eo educare, qui nominibus literarū uocarentur, ut earū memoriā præsentī con-
 uersatione teneret. Qua diffidentia illud Homericū familiæ suæ uaticinari solebat, conuersa
 una tantū dictione: Vnus & is stultus domui dimittit̄ amplæ. Quapropter in testamēto ei
 tantū bonis maternis relictis, cætera alienis diuisit hæredibus. Quod Atheniēsis sanē in-
 humanū uisum est, nō considerantibus Achillē, Pollucē, Memnonē suos alūnos extinctos:
 haud secus q̄ ex eo natos plorasse, q̄ ingeniosos optimaq̄ præditos indole cernerent. Inter
 præceptores plurimos Polemonē & Fauorinū præcipuos habuit. Diligētia ac labore alioq̄
 tanta, ut cū doctissimus omniū esset, studia nunq̄ intermitteret: uel inter ipsas epulas, uel no-
 ctis interuallis excitatus. Nā cum alijs alia in eloquentia natura dederit: huic oia simul. In di-
 cendo sublimis habitus, ornatu nō dithyrambico: neq̄ uerba ex poetica mutuando, sed re-
 ceptissima. Breuitate alioqui accōmoda rebus. Et in defensionibus uehemens & grauis. At-
 tica linguæ sobrius imitator. Nam superfluous ineptusq̄ Atticissimus barbarū sapit. Oportet
 G 3 igitur

ANTHROPOLOGIA

- Igitur tanq̄ solis radios in oratione splendescere. Vox ei Tragœdorū haud adfectata, sed facilis, ac temporī accōmodata. Habebat & figurarū uarietate, & cum perspicuitate recessum.
- Orator saginatus** Ob splendore & magnitudinē orationis à quibusdā siccitate amantibus, Orator saginatus est appellatus. Adolescens quondam in Pæonia coram M. Antonino imperatore excidisse fertur. Quod claris quandoq; euenit oratoribus, ut Demosth. coram Philippo, qui tamen reuertens Athenas ac deperdita Amphipoli, honores, coronasq; adsecutus est. At Herodes ignominia tædio adfectus, ad Istrum secessit quasi moriturus: tantum uitam eloquentiæ gloriæ posthabuit. Excessit Marathone anno atatis LXXXIII. relatus Athenas lectica, & omnium lachrymis in Panathenaico sepultus est. Hæc ex Philostrato. Huius etiā Herodis apud Gelliū frequens mentio.
- Ersilia** Ersilia Romuli coniunx, precibus captarū fatigata uirum rogauit, ut parentibus earū ueniam daret, & eos in ciuitatem acciperet: ita rem coalescere concordia posse, facile impetratū. Liuius in pri. Esdras scriba Hebraus, incensam legē à Chaldeis, reuertentibus Hierosolymam Iudæis facta ab Artaxerxe potestate, diuino spiritu restituit, totamq; ueterē legem in lib. lxxij. digessit.
- Hesiodus** Hesiodus poeta Cumæus, puer olim unā cū patre Dīo, & matre Psychede ex patria migrantibus, Aloram Bœotia oppidum perductus est. Cuius ipse meminit in Ergis. Scripsit Poemata Theogoniam, Aspida, Heroidū mulierum catalogum, Epicedium in quendam Batracum, quē dicunt dilexisse. Præterea Erga & Heme ras. Decessit iugulatus noctu ab Antipho & Crimeno fratribus, putantibus per errore sororis interfectorē aggredi. Fuisse dicunt nonnulli antiquiorē Homero. Porphyrius autem pluresq; alij post eum annis centum, ante uidelicet primā Olympiada annis XXXII. author Suidas, ipse uero de se testatur uictorē fuisse ex uersibus in tripode scriptis apud Heliconē. Pausanias dicit eum in certamine musicæ fuisse repulsum, quod nō didicerat unā cum cantu citharizare. Primus agriculturæ præcepta tradidit, ut Plī. lib. xiiij. scribit. Idem teste Augustino libro primo de Concor. primus fabulas scripsit. Adstipulatur & Quintilianus lib. v. Fabula etsi ab Aesopo nomen accepit, quia uidetur primus earum author Hesiodus, nomine tamen Aesopi maxime celebratur. Idem lib. viij. Hesiodus raro adsurgit, magnaq; pars eius in nominibus occupata: est tamen utilis circa præcepta. Daturq; ei palma in illo mediocri genere. Aspida Hesiodi Aristophanes grammaticus esse nō putat: sed alterius Homericum Aspida imitari uolentis. Stesichorus tamen ipsius esse testatur. Argumentū eius, Hercules cum Iolao auriga suo proficiscens contra Cygnū Martis filium, eum simul cum Ceica eius focero pp̄ iam uicerat, nisi Mars illi clypeū obtulisset, fabulis adnotatū. Theogonia deorū genealogiam & fabulas narrat. Hesychius Milesius sub Anastasio principe scripsit Onomastologion, id est catalogum nominū quæ claruerunt. Quorum epitome Suidas se fatei usum fuisse. Composuit & historiā lib. vi. in qbus cōplectitur tam Ro. imperatorū q̄ aliarū gentiū & tyrannorum res gestas usq; ad sua tempora, ut ait Suidas. Eubulus Certius Atheniensis mediæ comœdiæ poeta. Fabula ipsius μετόρι. Fuit Olympia. xci. Suidas. Euangelus poeta comicus, ipsius est fabula ἀνακαλυπτόμεν. ut ait Athenæus. Scripsit & de re militari, ut Plutarchus in Philopœmene meminit. Eudemus orator & Megalophanes Megalopolitæ cum Archelao in Academia plurimū uersati præceptores fuere Philopœmenis Megalopolitæ ducis, ut meminit in eius uita Plutarch. Scripsit Eudemus dictionariū ex ordine literarū ualde utile, quo utuntur excellentes etiā uiri, ut ait Suidas. Eudoxus Gnidius astrologus nobilis Platonis aequalis, trīs habuit filios, Attidem, Delphidem, Philadem, scripsit de Astrologia uersibus & octoeterida, hæc Suidas. De eodē Plutarch. sic ait. Eudoxus & Architas primi Geometriā uarijs celaturis exornantes, hanc machinamentorū artē inchoauere. Ipsiusq; Geometriæ rationes difficilesq; demonstrationes per sensum & instrumentorū exempla edidit. Quapropter in eos inuectus est Plato, q̄ Geometriæ dignitatē sustulissent, quā à cogitatione & rebus incorporeis ad ea quæ sensibus perciperent declinassent, quasi ad sui usum corpore & mercenaria indigeret inertia. Hoc pacto fabricandorū industria machinamentorū, à Geometria dilapsa secernit, ac diutius à philosophia neglecta una militaribus adnumerat artibus. Hæc ille. Diogenes aut̄ refert hunc Eudoxum nō solū astrologū, sed & geometram & medicū fuisse. In eaq; disciplina Philictione Siculo p̄ceptore, in Geometria Archita usum fuisse. Præterea primū curuas lineas inuenisse, floruisseq; Olymp. Cij. Eudoxus Gnidius sophista à Philostrato ponitur, pluresq; alij hoc nomine claruere. Eudoxus etiā præsul Constantinopolitanus Arrianae sectæ imitator, Valentē principem de sacro fonte leuauit.
- Cuius**

Cuius etiā tempore obiit, successit alter Arrianus Dimophilus. Contra hūc Eudoxū & Macedonium celebrata secunda generalis Synodus praesulū c L. Cōstantinopoli, Damasi Pōt. & Theodosij senioris tempore. Hi negabāt sanctū spiritū esse deū, ubi Macedonio deiecto qui sedem Cōstantinopolitanā usurpauerat, surrogatus est Necessarius in praesulatu. Inter facere concilio, Gregorij duo, Nissenus & Nazianzenus anno c c c l x x x v i i. Ex hist. tripartita. Eunomius Locrensis citharædus: huius statua Locris in Italia ostendit, quæ insidentē citharæ cicadā habet. Nam cum in certamine cum Aristone regio musico, chorda una facta defecisset, cicada superuolans astitit, q̄ supplementa uocis faceret. Strabo. Eunomius alter praesul Cyzicenus sub Valēte principe Arrianae haereticos sectator, diuinitatē negabat in Christo, uir corpore & animo leprosus, & exterius interiusq̄ morbo regio corrupt⁹. Arte tamen dialectica p̄potens, plurima cōtra fidē scripsit, & differendi leges suis sectatoribus dedit: unde etiā nunc Eunomiani appellant. Hūc duo Gregorij Nazianzenus & Nissenus praesules acriter scriptis cōfutauerunt, quæ adhuc extāt. Sed Nissenus latius. Ruffinus in x i. hist. Eumolpus Eleusinus uel Athenensis filius fuit Musei: ut aut placet nonnullis discipulus Orpheus, uersificator ante Homerū fuisse tradit. Ex Suida. Eugenius ex Augustopoli Phrygia ciuitate grāmaticus, docuit Cōstantinopoli imperāte Anastasio. Idē. Hoc itē nomine plures martyres. Eugenia uirgo Romana & martyr dicitur in Hyacintho. Eulalia uirgo Barcinonensis martyr, in patria sub p̄side Daciano, tēpore Maximiani. Eustorgius Græcus, missus ab Imp. Constan. legatus ad Mediolanenses, ab eisdē praesul electus acceptare prius noluit, q̄ dominus adiret, qui quieuit in eadē urbe i i i. Eid. Aprilis. Hic etiā corpora Magorum Mediolanū ē Cōstantinopoli traduxit, idemq̄ inter sanctos relatus. Euagrius monachus, ad quē sunt Hieronymi epist. anteq̄ esset christianus, philosophiæ studijs deditus, deinde Cōstantinopoli à Gregorio Nazianzeno diaconus factus, protinus in Aegyptū secessit ad duos Macarios eremitas, qui tunc sanctitate florebant. Cū his igit̄ per sancte uiuēs multa cōposuit religioni utilia, de uita monachorū, qui liber Monasticus inscribit: praeterea propositiones l x ad contemplationē pertinentes, quas Gnostica problemata appellauit. Insuper & uersibus opera duo, unū ad monachos in cœnobijs uel itineribus constitutos, alterū ad uirgines. Author Socrat. in historia tripartita. De hoc itē Euagrio Hieronymus dicit, acris & uehementis ingenij fuisse, conuertisseq̄ in latinū sermonem uitā diui Antonij ab Athanasio compositā. Euphronius poeta Priapi carmen scripsit, ubi deū Orneatā cum uocat. Sūt Orneæ oppidū apud Corinthū à flumine dictū, ubi erat Priapi sacellū. Strabo. Euthymus pugil, patria Locrensis ex Italia, robore ingenti fuit, saxum miræ magnitudinis allatū humeris ante portā Locrensiū statuit, quod miraculi gratia uisebat. Et Temesæū quendam heros, ad reddenda quæ rapuerat omnibus magno fœnore cōpulit, ex quo prouerbium manauit in eos qui contra fas quæstū facerēt, Temesæū geniū. Deinde cū circa Cecinū anhem obseruaret, euestigio ex oculis euanuit. Hac Aelianus de ua. hist. Meminit eius Pli. Pausanias itē in eandē ferē de eo sententiā loquitur. Dicit em̄ post multas uictorias in Italiā reuertisse, postq̄ Olymp. l x x x v i i. Temesæum uicisse geniū loci, quem comitem Vlyssis fuisse, ab oppidanisq̄ quia uirginem constuprasset interemptum ferebant. Ob id uagari laruas eius, & nisi placaretur quotannis oblata uirgine, grassari solitas. Has igitur Euthymum compressisse, liberata uirgine quam deuouerant, & in matrimoniū ducta, uixisse diutius, & insolito modo extinctū esse. Euemerus Messenius, antiquissimus historicus, teste Lactantio lib. pri. Insti. Iouis, ceterorūq̄, qui dij putant̄ gesta collegit, ac historiā finxit, ex titulis & inscriptionibus sacris, quæ in tēplis antiquissimis habebant: quā historiā Ennius poeta interpretatus est, Græcia uero miro recepit fauore, ut sacra appellauerit. Euphranor Isthmius pictor, emicuit Olymp. c i i i i. Inter fictores etiā cōmemoratur. Fecit Colossos, & marmora, & scyphos sculpsit, docilis ac laboriosus ante omnis. Hic prim⁹ expressit signa herouū, Symmetriāq̄ usurpauit. Sed fuit in uniuersitate corporū exilior, capitibus articulisq̄ grādiōr, uolumina quoq̄ cōposuit de Symmetriā & coloribus: opa eius multa cōmemorat Pli. Eupompus Macedo itē pictor aequalis Zeusidis, Olym. x c v. arithmetica & geometriā peritus, sine q̄bus negabat artē posse perfici: docuit neminē minoris talento annos x. quā mercedē ei Apelles & Melanthius dedere. Huius autoritate effectū est, ut in tota Græcia pueri ingeniantē oia Antigrahicē, hoc est, picturā linearē in ludo docerent, reciperetq̄ ea ars inter liberales. Pli. Euodius Smyrnæus sophista Aristoclis discip. p̄tebatur Ro. ubi filiū charissimum

Eunomius
citharædus
Ennomius
hereticus

Eumolpus
Eugenius
Eugenia
Eulalia
Eustorgius

Euagrius

Euphronius
Euthymus

Cecinus flu.

Euemerus

Euphranor

Eupompus

Euodius

- Euphorbus** simum amisit. Ex Philostrato. Euphorbus Troianus Panthi filius, qui Patroclū uulnerauit, interfectus ab Achille. Eutyches Constantinopolitanus abbas. Tertius post Manetem & Apollinarē, aliū adfirmabat esse Christū, aliud uerbū dei. Negabat q̄ Christi carnē nostrā similem: nec in patre duas in eodem supposito naturas esse. Sed de cœlo corpus descendisse dicitabat, ac in uirginis uterū tanq̄ solis radios penetrasse, ut uisum sit sanē ex muliere generatū, quamuis uere generatū non sit. Suidas. Contra hunc celebrata quarta synodus. Fuit
- Eutyches** alter poeta Comicus, ex eius fabulis est ἄσωντος ἢ ἐπισολῆ. Athenæus. Eutychi & Eutychiani, plures appellati martyres tradunt. Eutropius presbyter, Afer genere, discipulus Augustini, ut tradit Ptolemæus Lucensis, qui uiros illustres commemorat. Scripsit Epitomen Romanæ
- Eutychiani** historia, ab urbe condita usq; ad Valentem principē & Iouinianū. Præterea duas epistolas
- Eutropius** consolatorias satis probatas ad duas sorores, quæ religionis ac uirginitatis seruandæ gratia
- Eutropius** à parentibus fuerant exheredata, ut testatur Gennadius Massiliensis. Alter præsul Auri-
- Eutropius** sicensis Iustiniano imperante sanctitate clarus. Eutidemus Massiliensis præceptor Apollo-
- Eutidemus** nij Tyanei. Eupolis Atheniensis, antiquæ Comœdiæ poeta xvij. agens annū cœpit clarere,
- Eupolis** scripsit Dramata xvij. Decessit naufragio nauigans in Hellepontū uigente bello contra La-
- Euripides** cedæmonios. Ipsius sunt ἄσφαπυτος ἢ ἀνδρόγαμος. Suidas. Alter filius Nicæ Atheniensis, qui prima nocte nuptiarū ex ruina thalami unā cum uxore extinctus est. In libro epigrammatū. Εὐριπίδης ὡς γλυκὸν τὸ γλυκίον, ὡς ὑμῶν εὖ εἶσεμ ἐν πρώτῃ νυκτὶ πεισῶν θάλαμῳ. Ouidius in
- Euripides** lbim, Sic tibi coniugij nox prima nouissima uitæ, Eupolis ut perijt & noua nupta modo. Eu-
- Euripides** ripides Atheniensis poeta Tragicus, natus quo die Xerxes rex ab Atheniensibus fugatus est. Fuit primo in Rhetorica Prodici discipulus, deinde Socratis in philosophia, ad Trago-
- Euripides** diam conuersus, secutus est Anaxagorā. Athenis discedens uenit ad Archelaū Macedoniae regem, apud quē in honore fuit, ueneris omnino abstinens, ex quo μισογάμος, id est osor mu-
- Euripides** lierum putabatur. Duxit tamen uxores duas. Excessit noctu discerptus à canibus, annū agēs lxxv. Eius ossa Pellam translata iussu regis. Scripsit Dramata lxxv. uicit quinq; hæc Suidas. Gellius uero de eo hæc refert, Euripidis poetæ matrē Theopompus agrestia olera uenden-
- Euripides** tem uictū quæsisse dicit, patri autem eius illo nato responsum est à Chaldæis, eum puerū cū adoleuisset uictorem in certaminibus fore. Ideo puero fatū esse pater interpretatus est, athle-
- Euripides** tam debere esse: roborato filij corpore, olympiam certaturum eum inter athletas pueros de-
- Euripides** duxit, ac primo quidem in certamine per ambiguum atatem receptus est. Post Eleusino & Theseo certamine certauit, ac coronatus est: mox à corporis cura ad excolēdi animi studiū
- Euripides** transgressus, auditor fuit physici Anaxagoræ, ac rhetoris Prodici. In morali aut philosophia Socratis. Tragœdiā scribere annos natus xvij, exorsus est, in spelūca quadā apud Salamina tetra, & horrida. Mulieris omnis exorsus fuisse dicit: siue q̄ natura ipsa, siue q̄ simul duas ha-
- Euripides** buerat. Huiuscemodi odij Aristophanes quoq; meminit, ἐν ταῖς ποσειδωνεὺς θεομοφορίας. Is cum in Macedonia apud Archelaū regem esset, utereturq; eo rex familiariter, rediens nocte ab eius cœna canibus à quodā æmulo immixtis dilaceratus est, sepultusq; Pellæ, cuius ossa Atheniensibus repetentibus per legatos Macedones denegauerunt. Taxatur & à Quintil-
- Euripides** his uerbis. Euripides, & Sophocles tragœdiā longe clarius illustrauerūt, quorum in dispari uia uter sit poeta melior inter plurimos quæritur: illud quidē nemo nō fateatur necesse est, ei qui se ad agendum comparauit utiliore longe Euripidem fore. Nam is sermo magis ad-
- Euripides** cedit oratorio generi, & sententijs densus, & rebus ipsis, & in his quæ tradita à sapientibus sunt penē ipsis par, & in dicendo & respondendo omnia illis qui fuerāt in foro disertis com-
- Euripides** parandus. Cicero autē in quadam epistola. Euripidem quanti tu facias nescio, ego uero eius uerba totidē sentētias puto. Eustathius Epiphaneus scripsit temporū epitomen, ab Aenea usq; ad Anastasiū principē, sub quo fuit. Tomos etiā vij. & alia quadā, ut Suidas ait. Eustat-
- Eustathius** genere Pamphylus præsul Antiochenus aduersus Arrianorū dogma multa composuit sub
- Eustathius** Constantino principe. pulsus demū est in exiliū Traianopolim Thraciæ ciuitatē, ubi & se-
- Eustathius** pultus est. Sunt quoq; ipsius uolumina de anima, epistolæq; cōplures. Hierony. Postremus
- Eustathius** grāmaticus omniū præsul is qui in Homerū & Dionysiū poetas cōmentarios edidit: patria Constanti-
- Eustathius** nopolitanus. Emicuit ab hinc annos ferē ccc. Eusta. ante hos oīs Ro. martyr q̄ inter auli-
- Eustathius** cos fuerat Traiani principis. Placidus antea uocatus cū in uenatione ceruū sectaret, cōspe-
- Eustathius** cto inter ei⁹ cornua crucis simulacro, & uoce feræ eiusdē audita, cur me psegris, domi uxori Theophitæ, & filijs rē manifestauit, factiq; ex hoc christiani ipse unā cū uxore, sub Hadri-
- in aeneo

in aeneo tauro necatus est. Cuius Romae templum festumque colitur. Sunt & alij huius nominis martyres. Eustephius Aphrodiseus sophista, scripsit Declamationes. Suidas. Eustochius Cappadox sophista scripsit ad Constantem principem de Cappadociae aliarumque gentium antiquitate. Idem. Eusebius Pamphili, praesul Caesareae Palaestinae, scripsit historiae lib. X. conuersos a Ruino, De praeparatione euangelica, conuersos a Trapezontio, Epitomen temporum, conuersum a diuo Hierony. Multaque alia quae non extant. In pergranda bibliotheca una cum Pamphilo martyre diligentissimus uestigator. Hic teste Hiero. in epist. xlvij. Constantino magno cum ille Caesarea uenisset: & si quid ei opus diceret, respondit, minime: cum mihi tua libertate sit satis: uerum quod magis opto, iube per orbem terrarum gesta martyrum, & quicquid inter christianos actum sit, apud omnia loca, ex publicis ac priuatis monumentis exquiri, ac mihi adferri. Ex quo ille postea tum uniuersae historiae scriptor apparuit. Sed & ipsemet fateetur plura a bibliotheca Alexandri praefulis Hierosolymitani se accepisse. Idem quoque Hierony. in Apologia, ut hereticum eum taxat his uerbis. Eusebium doctissimum dixi, non catholicum: nam a fide desciuisse dixi, quam Origenis dogma probare sit uisus, cum in eius defensione sex lib. ediderit. In iure quoque pontificio eius tantum chronica simul & historia recipitur. Eusebius natione Sardus ex lectore urbis Romae, ob religionem & doctrinam praesul Vercellensis factus, a Constantino principe Cappadociam missus in exilium fuit. Dein sub Iuliano reuersus Vercellas. Edidit commentarios Eusebii Caesariensis in Psal. quos ipse ex graeco in latinum conuerterat. Tandem ab Arrianis domo extractus ac lapidibus obrutus, ut alij tradunt, domi in cubiculo inclusus: post mensem vii. decessit, Valentiniano ac Valente impantibus. ex Hiero. Eusebius praesul Emisenus, Rhetorici elegantisque ingenij eodem teste auctore multa etiam conscripsit. Fuit Constantij principis temporibus: sub quo extinctus est, ac Antiochia sepultus. Eusebius praesul Nicomediensis Arrianae sectae, quae idem testatur author, Constantinum tunc in Persas proficiscentem baptizasse. Historia uero tripartita dicit, hunc Eusebio Caesariensi maxime amicum fuisse, adhortatumque per litteras eum, ut semel sumptam Arrii opinionem tueatur, & seruet, fretumque potentia Constantij plures alios in eodem errore confirmasse. Eusebius Cremonensis presbyter ex Hieronymi discipulis, qui eius successit administrationi, uitamque conscripsit. Euphemia uirgo Chalcidonensis, martyr sub Diocletiano: post multas poenas diuinitus euasit: tandem leonibus obiecta iterum xvi. Cal. Octob. alia in Dorothea dicitur Euphrosina apud Alexandria uirgo nobilis: nuptias aufugit in quoddam coenobium ubi pater degebat, ignota habitu uirili, in qua perseuerauit usque ad extremum: annos uidelicet xxxvi. in morte tantum se patri manifestauit, quae se Smaragdum appellabat. Decessit iij. Eid. Feb. Altera uirgo Romana, & martyr in Domicilla dicitur. Exuperantius praesul Tolosanus professor. Cuius meminit Hiero. plures item hoc nomine martyres.

Eustephius
Eustochius
Eusebius
PamphiliEusebius
VercellensisEusebius
EmisenusEusebius
Nicomediensis
ArriiEuphemia
Euphrosyna

Exuperantius

R. VOLATERRANI COMMENTARIORVM VRBANORVM
LIBER XVI.

FABIORVM familia ab Hercule genus iactat: Festo, ac Iuuenalis carmine testibus. Natus in Herculeo Fabius Iare. Hac in ipso urbis exordio adeo & numero & uirtute uirorum claruit, ut trecenti totius belli contra Veientes onus subierint. Cumque saepe uictores extitissent, ad Cremeram fluuium castra posuere, Veientes ad dolos conuersi, pecora ex diuerso in conspectu propulerunt, ad quae progressi Fabij in insidias lapsi ad unum occisione perierunt. Dies quo id factum, inter nefastos relatus, porta qua exierant scelerata est dicta: unus ex ea gente propter aetate impuberem domi relictus, genus propagauit ad Q. Fabium Maximum cunctatorem, Caccilius. Fabius Ambustus est duabus filiabus, alteram Licinio Stoloni plebeio, alteram A. Sulpitio Patricio coniugem dedit: quarum plebeia cum sorore salutare: cuius uir Trib. mili. consulari potestate erat: fasces licitorios foribus depositos indecenter expauit: a sorore irrita marito quae, qui adiuuante socero, ut primum Tribunatum persequeretur, aggressus est, legem tulit, ut alter Consul ex plebe crearetur. Lex, resistente Appio Claudio, tamen lata, & primus Licinius Stolo Consul factus. Caccilius Ambustus uocatus, quod olim adolescens fulmine tactus in natibus fuerit. hinc etiam pullus Iouis, quasi dilectus ab eo uideretur. Et mutata litera, postea Rullus dicitur, & Eburnus a candore. ut Festus ait. Fuit etiam princeps senatus, quae honorem & filius eius postea Fabius Rullianus, & ex eo nepos Fabius Gurges, a successione obtinuerunt. Quod Plinius in rara commemorat felicitate. Rullianum Plutarchus Rullum appellat. Dicitur quoque cum esset Censor, & quosdam uiros a libertinis genitos amoueret

Fabij CCC

Fabius
AmbustusFabius
Rullianus